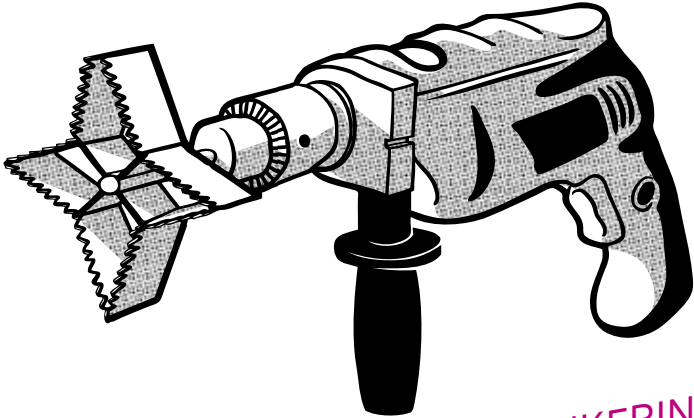

**CURATORS'
NETWORK** 03
BUDAPEST

CRITICAL TINKERING
www.curators-network.eu/budapest

**CURATORS'
NETWORK** BUDAPEST
CRITICAL TINKERING

CURATORS' NETWORK BUDAPEST

Csapat / *Staff:*

SZALAI Borbála
SZALIPSZKI Judit
KOZMA Eszter

Web:

animo.es

A Curators' Network tagjai /

The members of the

Curators' Network are:

HABLAR EN ARTE
Madrid, ES
FOUNDATION FOR VISUAL ARTS
Krakow, PL
BRUKENTHAL NATIONAL MUSEUM
Sibiu, RO
KUNSTHALLE EXNERGASSE
Vienna, AT
STUDIO OF YOUNG ARTISTS' ASSOCIATION
Budapest, HU

www.curators-network.eu

Szervező / *Organiser:*

Helyszín / *Associated venue:*

LUDWIG MÚZEUM

Kortárs Művészeti Múzeum
Museum of Contemporary Art
www.ludwigmuseum.hu

Támogatók / *Supported by:*

Kultúra program

Nemzeti
Kulturális
Alap

KATALÓGUS / *CATALOGUE*

Szerkesztő / *Editor:*

SZALAI Borbála
SZALIPSZKI Judit

Layout:

BORSOS János
MARTON Zsolt

Fordítás / *Translation:*

Bevezető / *Introduction:*

SIPOS Dániel

Minden további szöveg / *All other texts:*

MÓRA Zoltán

Kiadvány / *© of this edition:*

Fiatalképzőművészek Stúdiója Egyesület /
Studio of Young Artists' Association

Képek / *© of the images:*

SURÁNYI Miklós (7., 10., 11. oldalakon) és a művészek /
Miklós Surányi (on page 7., 10., 11.) and the artists

Szövegek / *© of the texts:*

A szerzők és szerkesztők /
the authors and editors

Nyomda / *Printing:*

Prime Rate

Kiadó / *Published by:*

Fiatalképzőművészek Stúdiója Egyesület /
Studio of Young Artists' Association

Budapest, 2012

ISBN 978-963-88935-6-7

CURATORS' NETWORK 03 BUDAPEST

TARTALOM / CONTENT

BEVEZETŐ / INTRODUCTION	6 9
MŰVÉSZEK / ARTISTS	13
KURÁTOROK / CURATORS	55

CURATORS' NETWORK: EURÓPAI KÉPZŐMŰVÉSZEK, KURÁTOROK ÉS MŰVÉSZETI SZAKEMBEREK ÖSSZEKAPCSOLÁSÁRA, VALAMINT EGYÜTTMŰKÖDÉSEK ÖSZTÖNZÉSÉRE LÉTREHOZOTT NEMZETKÖZI PROJEKT

A Curators' Network Budapest a 2011-ben öt európai nonprofit szervezet, a madridi Hablar en Arte Association (ES), a krakkói Foundation for Visual Arts (PL), a bécsi Kunsthalle Exnergasse (AT), a nagyszombati Brukenthal Múzeum kortárs művészeti galériája (RO) és a budapesti Fiatel Képzőművészek Stúdiója (HU) által létrehozott kuratori hálózat harmadik összejövele. A budapesti esemény lehetővé teszi a magyar művészek, kurátorok és egyéb művészeti szakemberek számára, hogy tudást cseréljenek európai kollégáikkal, ezáltal serkentve a párbeszédet és a vitát, különös tekintettel a nemzetközi együttműködés lehetőségeire. A *Curators' Network* célja, hogy Európa-szerte ismertté tegye azokat az ígéretes képzőművészeket és projekteket, akik és amelyek úgy érzik, hogy nehezen jutnak nemzetközi figyelemhez.

A budapesti találkozót a Fiatel Képzőművészek Stúdiója (FKSE), a hálózat magyar partnere szervezi. Az FKSE egy 1958 óta működő nonprofit szervezet. Jelenlegi formájában – egyesületként – a rendszer-váltás óta működik. Az egyesület tagsága körülbelül 500 művészből, művészettörténészből és kritikusból áll. Az FKSE különös hangsúlyt fektet arra, hogy folyamatosan és dinamikusan reagáljon az aktuális művészeti és társadalmi kérdésekre, illetve, hogy rugalmas legyen a művészeti világ változásaival, alakulásával szemben. Az FKSE a kortárs művészet alapvető fontosságú terepe: kiállítások, előadások, múzeumpedagógiai programok, beszélgetéssoro-

zatok és előadások váltják egymást a szervezet kiállítóhelyén, a Stúdió Galériában. Az egyesület előmozdítja a szakmai kapcsolatok és tapasztalatok létrejöttét, lehetővé teszi tagjai bel- és külföldi kiállításokon, alkotótelepeken való megjelenését, valamint információs és szervezési támogatást nyújt tagjainak. Az FKSE emellett különféle nemzetközi projektek révén – amilyen a *Curators' Network* is –, illetve a tagok munkáiból felépített fizikai és online portfólió-adatbázis segítségével, lehetővé teszi külföldi művészek és kurátorok számára, hogy magyarországi fiatal művészeket ismerjenek meg és együttműködéseket alakítsanak ki.

A Curators' Network rugalmas keretek között működik: sajátos vázat biztosít, amelyet minden befogadó ország másképpen alakít. A mi elsődleges célunk az volt, hogy a független, gyakran nonprofit szektorban működő művészeti szakembereket, kurátorokat hívjunk meg, mivel kíváncsiak vagyunk szakmai módszereikre, stratégiáikra, motivációikra és intézményi struktúrájukra. Ezen kívül, kihasználva a *Curators' Network* projekt és a portfólió-bemutatók formájának dinamikusan, nem lezárt struktúráját, a budapesti esemény alkalmával a magyar képzőművészeti közeg bemutatásán és a szakemberek közötti tudáscsere elősegítésén túl szeretnénk a helyi szcena működésének sajátosságaira és a fiatalabb művész-generáció néhány jellegzetességére vonatkozó ön-reflektív és ön-kritikus kérdéseket is megfogalmazni.

Arra is kíváncsiak vagyunk, hogyan viszonyulnak egymáshoz a kérdéseinkre belülről, illetve a helyi szcénán kívülről érkező válaszok. Vajon csupán az alkotások körül forognak majd, vagy inkább azáltal definiálják a szcénát, hogy a művészeti szakemberek szemléletmódjára és viselkedésmintáira, illetve a kortárs művészet színterét irányító kultúrpolitikára, intézményi és gazdasági kérdésekre reflektálnak?

Ez a beszélgetésekben, portólió-bemutatókban és a meghívott kurátorok prezentációiban megtestesülő tapasztalatcsere mindkét fél hasznára válik: a legjobb gyakorlatok és tapasztalatok megosztása, a stratégiák és taktikák megvitatása alapul szolgál ahhoz, hogy rég fel nem tett kérdéseket fogalmazzunk meg újra. Az ezúton végrehajtott önvizsgálat lehetővé teheti, hogy elkerüljük a köldöknézegetést. A nyomon követhető eredmény helyett minket inkább a folyamat mögött megbúvó logika és működési elv érdekel. A *Curators' Network* Budapest tehát nem egyszerűen művészek mustrája, ahol kész ötletek, statikus gondolatmenetek és

kőbe vésett tények vonulnak fel. Célunk, hogy olyan kötöttebb és oldottabb találkozásoknak adjunk teret, ahol a kurátorok és a művészek partnereként állnak egymással szemben egy olyan köztes térben, amelyben a *gyenge és az erős* (*a nagyszabású találkozó címe) rögzült pozíciói feloldódnak.

Úgy véljük, hogy az önreflexió, az önirónia, a kritikai gondolkodás, illetve a barkácsolás egyaránt fontos eszközei e folyamatnak. Barkácsolás, azaz brikolázs, különféle módszerek vegyítése: babrálás, bütykölés, buherálás; össze- és szétszerelés. A barkácsolás szükségszerűen sokoldalú tevékenység, elkerülhetetlenül taktikus világlátást von magával – legyen egy probléma bölcs megoldása, vagy csak játékos időtöltés. A 'kritikai barkácsolás' tehát, szem előtt tartva az általánosításban rejlő veszélyeket, egy olyan fogalmat igyekszik körülhatárolni, mely véleményünk szerint a magyar szcéná egyik jellegzetességének tekinthető kuratori és egyéni művészi működések szintjén egyaránt.

CURATORS' NETWORK: A EUROPEAN PLATFORM OF ARTISTS, CURATORS AND CULTURAL AGENTS

Curators' Network Budapest is the third gathering of the curatorial network initiated in 2011 by five non-profit organizations in Europe: the Hablar en Arte Association in Madrid (ES), the Foundation for Visual Arts in Krakow (PL), Kunsthalle Exnergasse in Vienna (AT), the Contemporary Art Gallery of the Brukenthal National Museum in Sibiu (RO) and the Studio of Young Artists in Budapest (HU). The Budapest event will allow Hungarian artists, curators and other art professionals to exchange ideas with their European counterparts, stimulating dialogue,

debate and communication with a focus on establishing ties of international collaboration. The goal of Curators' Network is to promote promising artists and projects throughout Europe, who still feel the lack of international exposure.

The Budapest edition is organized by the Studio of Young Artists' Association (SYAA), Hungarian partner of the network. SYAA is a non-profit organization functioning since 1958. It has been operating in its present organizational form – as an association – since 1990, the change of the regime.

The association has a membership of about 500 artists, art historians and critics. The SYAA puts special emphasis on constantly giving dynamic responses to current artistic and social issues and being flexible to the changes and transformations of the art world. The SYAA acts as a vital platform for contemporary art by organizing exhibitions, moreover, lectures, museum pedagogy programs, series of discussions and presentations follow each other in Studio Gallery. The association fosters the establishment of professional contacts, the members' presence in Hungarian and international exhibitions and residencies, and provides them with information and organizational support. Through different international projects – like Curators' Network – and by building up a physical and online portfolio database from the works of its members, the SYAA also helps Hungarian and foreign curators and artists to get in contact with the young Hungarian art scene and establish collaborations.

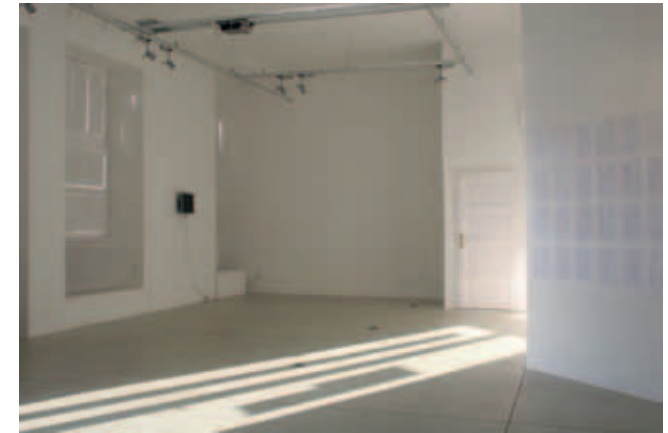
Curators' Network is a flexible framework: it has its special shell that each host country fills up in a different manner. Our priority was to invite art agents working in the independent, often non-profit sector as we are interested in their professional practices, tactics, motivations and institutions. Also, making use of the dynamic and open structure of the Curators' Network project and of portfolio reviews, on the occasion of the Budapest event, beyond introducing the Hungarian arts scene and fostering the exchange of knowledge between art professionals, we would like to formulate some self-reflexive and self-critical questions regarding the unique characteristics of the functioning of the local scene as well as a few idiosyncrasies of the young generation of artists. We are also interested in how the answers to our questions from within and without the local scene would relate to one another. Would those answers speak about merely artworks or would they rather define the scene by reflecting on attitudes and behavioral patterns of art professionals, on cultural policies, institutional and financial issues governing the stage of contemporary art?

This process of giving and taking - through discussions, portfolio-reviews and presentations of the invited curators - is a mutual benefit: the sharing of best practices and experience, the discussion of strategies and tactics are ground to posing questions that we have forgotten to ask for a long time. Self-examination performed in this way might enable us to avoid navel-gazing.

Instead of the traceable result we are rather interested in the logic and the working method behind the process. Curators' Network Budapest, then, is not a pure showcase of artists where finished ideas, static trains of thought and accomplished facts are on display. Our aim is to create a set of formal and informal encounters where both curators and artists are in partner position in an in-between-zone where fixed positions of the powerless and powerful (*title of the Sibiu meeting) start to dissolve.

We believe that self-reflection, self-irony, critical thinking, as well as tinkering are powerful means. Tinkering is bricolage; it means to fiddle with something, to dabble, doodle, fix, mess with or trifle with something; to repair or to take apart. Tinkering is a necessarily multisided activity, an unavoidably tactical way of seeing the world – whether being a wise method/solution to a given situation or just a playful pastime. The phrase 'critical tinkering', therefore, while keeping in view the dangers of generalization, attempts to circumscribe a concept that we consider one of the local characteristics of the Hungarian scene, on the level of curatorial and individual artistic practices alike.

MŰVÉSZEK /
ARTISTS

BORSOS LŐRINC

2008

www.borsoslorinc.com

A BORSOS LŐRINC formációt BORSOS János és LŐRINC Lilla képzőművészek hozták létre 2008-ban.

Összesen négy keze, lába és két feje van. Egyes szám első személyben beszél magáról, mégis képes egyszerre két helyen is megjelenni és különböző, összehangolt tevékenységet folytatni. A művészethez alapvetően ösztönösen viszonyul, egyszerre jellemzi a konceptuális letisztultság iránti vágy és az expresszív, szabad kifejezésmód. Számos médiumban alkot a festésztől az installáción át a videóig. Aktuális és egyetemes társadalmi, vallási és politikai ügyekbe üti bele folyamatosan mindkét orrát.

The formation BORSOS LŐRINC was brought together by artists János BORSOS and Lilla LŐRINC in 2008.

It has altogether got for hands, four legs and two heads. Is able to appear at more than one place at a time, and to perform different but related activities. Has an essentially instinctive relationship towards art, characterized at the same time by a desire towards conceptual clarity and a free and expressive way of manifesting itself. Creating in a number of media from painting through installation to video. Keen on poking both noses into religion and politics issues all the time.

Maszk sorozat

2009- | festmények

„Ezekben a művekben a hatalom különböző reprezentatív megjelenési formáira reflektálok a behelyettesíthetőség és elszemélytelenítés problémáján keresztül. A festményeken szereplő motívumokat (többnyire figurákat, tárgyakat) kiemelem a környezetükből egy képen kívüli, képzeletbeli vágólapra. A helyükön üres fekete terület marad. Máskor magát a vágólapot festem meg, rajta a kivágott motívummal. A motívumok kitöltésénél gyakran fekete zománccfestéket használok.”

Mask series

2009- | paintings

“In this series I reflect on diverse representative manifestations of power from the view point of substitutability and impersonality. I just cut out some details / motives from the pictures putting on the virtual clipboard where a black hole was created, painted by a vivid black glaze. The pictures were made in different styles and techniques depending on the atmosphere of the evoked situation constructing a sharp contrast between the drawn and the cut-out forms.”

Borsos Lőrinc: Diktátor mennyország
2010, olaj, akrilspray, zománccfesték, vászon
*Borsos Lőrinc: Dictator heaven
2010, oil and glaze on canvas, acrylic spray*

Borsos Lőrinc: Láthatatlan autó
2012, zománccfesték, akril fatáblán
*Borsos Lőrinc: Invisible car
2012, glaze and acrylic on wood*

Igor&Ivan BUHAROV

1995

www.buharov.hu

Az Igor és Ivan Buharov (Szilágyi Kornél és Hevesi Nándor) alkotta művészcsoport 1995 óta dolgozik együtt a kísérleti film, a zene és a vizuális művészetek terén. A vizuális és filmművészeti kísérletezésen kívül a páros több különböző, egyéb művészeti ágakban tevékenykedő csoportosulással is együttműködik. 1994 óta játszanak zenei együttesekben; a Labor 40-ben, majd a Pop Ivanban, de a Kaos Camping kollektíva audiovizuális performanszainak társszerzőiként is találkozhatott munkáikkal a közönség. Hevesi Nándor aktív festőként és zenészként, Szilágyi Kornél pedig a budapesti Magyar Képzőművészeti Egyetem Intermédia tanszékén vesz részt doktori képzésben.

The artist duo Igor and Ivan Buharov (Kornél Szilágyi and Nándor Hevesi) have been working together since 1995 in the field of experimental film, music, and visual arts. Besides working on the edge of film and visual arts, they also collaborate with different groups beyond the visual art scene. Since 1994 they have played in the bands Labor 40, then Pop Ivan, and are co-authors in the collective Kaos Camping, presenting audiovisual performances. Nándor Hevesi is also a painter and musician, while Kornél Szilágyi studied at the Intermedia Department of the University of Fine Arts in Budapest where he is currently a DLA student.

A Buharovok főként super 8-as technikával forgatják filmjeiket, amelyekben a kísérleti filmek és a narratív történetmesélés elemeit ötvözik. Az álomszerű képvilág, a költői és filozofikus szövegek és a saját maguk által írt zenék sajátos hangulatot kölcsönöznek a filmjeiknek. A Buharovok által létrehozott szürreális világban egybemosódik az álom és a valóság, archetipikus élményeket idézve meg. A szereplők főként barátok és amatőr színészek, akik a mainstream és az elit kultúrán kívül helyezkednek el, és szívesen terjesztik a rájuk bízott költői és filozófiai párbeszédet. Melankóliával és iróniával kezelt szabadságvízió ez a világ, amely egyszerre vallja az egyéni felszabadulás lehetetlenségét és az annak elérése érdekében megtett apró lépések fontosságát.

Kormányeltörésben

A többcsatornás video-installáció központjában a Kormányeltörésben című film áll, amelyhez Domonkos István 1971-es, azonos című verse szolgált ihletforrásként. A korai 70-es évek Jugoszláviájában megélt kisebbségi sors modern eposza ez a vers, egy máig érvényes üzenetet közvetítő önreflexió, amely a migrációba kényszerített, a globalizált világ irányíthatatlan folyamataiba vetett egyén útkeresését tematizálja. Fekete és fehér képek kísérik a vers vonalát a szöveg közvetlen használata nélkül, a művészek saját zenéjére. Végigkövethetjük a főszereplő viszontagságait, ahogy elindul egy erdőből, magányosan halad át különböző földeken és városokon, majd találkozik másokkal, és rövid életű kapcsolatokat alakít ki, de végül ugyanoda lyukad ki, ahonnan elindult, az erdőben hagyott üres lakókocsijánál. A film első, 30 perces verzióját a Manifesta 8 biennálén mutatták be Murciában, Spanyolországban. Ebben az installációban a szerzők több rövid részlettel bővítik ki az anyagot, a hontalan főszereplő életének további állomásaival ismertetve meg a nézőket. A képek mellett ezúttal a szöveg – Domonkos verse a hatalomról, a kormányzásról és a szabadságról – is szerepet kap.

The Buharovs shoot their films mainly with super 8 technique and combine elements of experimental filmmaking and narrative story-telling. The use of dreamlike imagery, poetical and philosophical texts, and self-written music give the specific atmosphere of their films. The world created by the Buharovs moves on the frontier of dream and reality, they capture archetypical experiences in surrealistic atmosphere. The protagonists are mostly friends and non-actors, who live outside of mainstream and elite culture, and often speak out poetic or philosophical dialogues given to them. The vision of freedom and its impossibility, the slow steps of the individual towards self-liberation are topics touched with melancholy and irony.

Igor&Ivan Buharov: Kormányeltörésben
2012, videó
*Igor&Ivan Buharov: Rudderless
2012, videó*

Rudderless

In the center of the multichannel video-installation stands the film 'Rudderless' inspired by a 1971-poem with same title by Hungarian poet István Domonkos (1940). The poem is a modern epos, a self-reflection of a person living in minority status in Yugoslavia in the early 1970s, with relevance today: an individual forced into migration, and brought under uncontrollable circumstances in a globalized world. Without directly using the text, the film follows the poem in black and white images, accompanied mainly by music composed by the artist duo. We follow a journey which the

protagonist starts from a forest passing through different lands and cities in solitude, then encountering different people, getting in short personal relations, finally ending up at his lonely caravan in the woods where he departed from. The first 30-minute version of the film was finished and first presented at Manifesta 8 in Murcia, Spain. In this installation the artists use additional footages shot for the film, presented in shorter sequences, which leads the visitor through further stations in the life of a home-less person. Among the images, textual material also appears: Domonkos's poem: thoughts about power, governance, and freedom.

DALLOS Ádám

1986

www.adamdallos.com

Dallos Ádám 2009-ben végzett a Magyar Képzőművészeti Egyetem festő szakán. Érdeklődésének központjában a férfiak és az állatábrázolások állnak. 2010-ben kiállított a varsói Nemzeti Múzeumban megrendezett, nemzetközi visszhangot kiváltó Ars Homo Erotica című kiállításon. Legújabb sorozata a Parókás őzbak címet viseli.

Ádám Dallos graduated in 2009 from the Painting Department of University of Fine Arts in Budapest. He is a figurative painter, working mostly with the subjects of male nudes and animals. In 2010, he exhibited at Ars Homo Erotica in the National Museum of Warsaw, an exhibition that received significant international attention. His new series is entitled Deer with peruke.

„A meztelen férfiisten és az állat mint az isten attribútuma, együttesen, szoborcsoportként ábrázolva, gyakran visszatérő és fontos motívum az antik görög szobrászatban. Mindegyik isten egy saját, hozzá kizárólagosan társított állattal jelenik meg, Apollón a hattyúval, Hermész a kecskével. Ezek a szobrok inspiráltak arra, hogy elkezdjek foglalkozni a meztelen fiú és az állat szerelmével, a szereplőket közösen, egy munkában bemutatva. Kiválasztottam a saját állataimat. Gyönyörű, de gonosz állatokat akartam magam mellé. Kiválasztottam a pávát, a hattyút, a keselyűt, a rókát, a farkast. Az állatokban akartam megjeleníteni a saját személyiségeimet. Egy konkrét fajtaival erősebben tudtam azonosulni, mint a többivel. A parókás őzbak, ritka és kevesek által ismert. A bak heresérülést szenved. A sérülés következményeként tesztoszteron szintje felborul, társai kemény agancsával ellentétben, az ő fejére gumós, koronászerű, puha szövethépződmény nő ki. A csorda szemében a bak már nem tekinthető hímnak, nem tud párosodni, agancs hiányában nem tudja megvédeni magát, és az esetek többségében fiatalon elpusztul.”

“In ancient Greek sculpture, young naked male gods are often represented together with their animal attributes, like Apollo and a swan or Hermes with a goat. These group sculptures inspired me to represent the love of the naked boy and his animal, together, in a single piece of work. I chose my own animals. I wanted to have beautiful animals around me so I chose the peacock, the deer, the cat, the fox, and the wolf. I wanted to recreate myself in the chosen animals. I was able to identify with a peculiar specimen on a deeper level than with the others: I found that my personality is particularly compatible with the so-called deer with peruke. This unusual type of deer is extremely rare and it is only known by few. On account of a testicle injury, the animal’s level of testosterone gets upset and instead of growing hard antlers as do the others, the buck gets stuck with a soft and tuberous excrescence. As a result of this, the animal is going to be ignored as a male by the herd, won’t be able to recreate, can’t defend himself, and in most cases it is doomed to perish soon.”

Dallos Ádám: Cím nélkül
2010, olaj, vászon
*Ádám Dallos: Without title
2010, oil on canvas*

Dallos Ádám: Kölyökkfarkas
2011, olaj, vászon
*Ádám Dallos: Wolf cub
2011, oil on canvas*

EMBER Sári

1985

www.embersari.com

1985-ben született, a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen szerzett diplomát fotó szakon, közben Szlovéniában a Ljubljani Művészeti Akadémia és Skóciában a Glasgow School of Art vendéghallgatója volt. 2009-ben részt vett a párizsi Jaques Lecoq Színház iskolájának „Mozgástudományi Laboratórium” (LEM) kurzusán. Fotográfiai munkáiban elsősorban személyes témákkal foglalkozik, a környezetében élők - családja és barátai - történeteit dolgozza fel. A Pécsi József Ösztöndíj keretén belül kezdett családfája kutatásába, ebből született a „Majd én helyetted” című sorozat.

Born in 1985 Sári Ember studied photography at Moholy-Nagy University of Arts and Design in Budapest (MOME) and attended the Academy of Arts in Ljubljana and Glasgow School of Art as a guest student. In 2009, she participated in the „Laboratory of Movement Studies” (LEM), an experimental scenography course at École du Théâtre Jaques Lecoq in Paris. After graduation she started several design and social projects also working as a freelance photographer and artist. The work of Ember is concerned with personal issues: she creates stories about and with the help of her surrounding. Her family and friends form a kind of fictional world. In the framework of the Pécsi József Young Photographers’ Scholarship, she has started a research on her family tree that resulted in the ‘I will instead of you’ series.

„Az örökölt javakon és a származáson kívül szembe kell néznünk egy megfoghatatlan örökséggel is: nagyapáink és szépapáink öröme, bánata, szokásvilága és sorsa nyomot hagyott rajtunk. Ezt az örökséget közvetítik a körülöttem élők, és ezt tárom fel a velük való találkozásaimban, a családfa ágait és az ágakat tükröző gyökereket, amelyek újraalkotják magukat. A környezetemben élők a hagyományos családi szerepeket képviselik: apát, anyát, nagyapát, nagymamát, nagybácsit, nagynénit, fiú- és lánytestvért, menyasszonyt, férjet és feleséget játszanak. A helyzetek és a szereplők részben a családi történeteimből kelnek életre, részben pedig a modell természetes viszonyait és minőségeit képviselik. A fotó és az installáció szimbolikus eszközök, amelyekkel elfogadjuk és megértjük ezt az örökséget.”

“Besides inherited property and genetic lineage, everyone must cope with an intangible heritage. The pleasures, sorrows, habits, and fate of our grandparents and great-grandparents left their traces on us. This legacy is revealed in the people around me and my encounters with them; that is, in the branches of the family tree or in the roots reflecting this tree and recreating themselves. People from my surrounding represent family roles: they are playing father, mother, grandfather, grandmother, uncle, aunt, brother, sister, bride, husband, or wife. The situations and characters partly come alive from my family history and partly they represent the natural relations and qualities of the model. The picture and the set are symbolic tools for accepting and understanding the heritage.”

Ember Sári: Juli, Lili, apa
(Majd én helyetted c. sorozatból)
2012, lambda print
*Sári Ember: Juli, Lili, father
(from the I will, instead of you series)
2012, lambda print*

Ember Sári: Vera, nagymama
(Majd én helyetted c. sorozatból)
2012, lambda print
*Sári Ember: Vera, grandmother
(from the I will, instead of you series)
2012, lambda print*

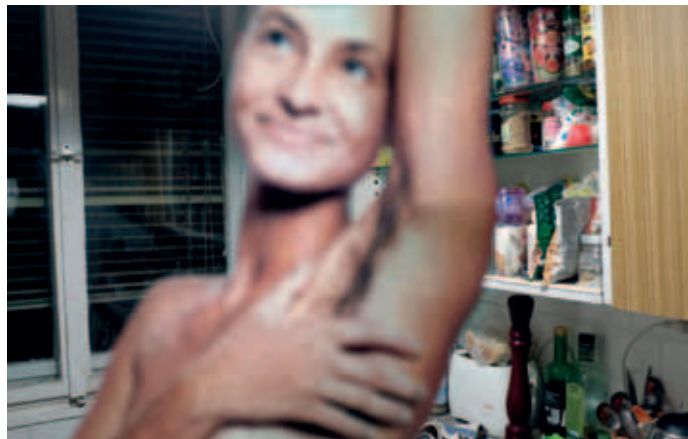
ERDEI Krisztina

1977

www.krisztinaerdei.com

Erdei Krisztina 2001-ben diplomázott a Szegedi Tudományegyetem filozófia és politikaelmélet szakán, áthallgatott a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem mozgóképelmélet és vizuális pedagógia speciális képzésének óraira. A Lumen Fotóművészeti Alapítvány alapító tagja. 2002 óta tagja a Fiatal Fotóművészek Stúdiójának, 2008-tól pedig az FKSE-nek. 2007-ben jelent meg első fotóalbuma, köszönhetően a három év Pécsi József Fotóművészeti Ösztöndíjnak. 2008-tól Franciaországban a Photoeuropa, itthon pedig 2009 óta a GODOT Kortárs Kulturális Intézet képviseli. 2010-ben a Paris Photo fődíjára jelöltek között szerepelt. 2009 óta Thüringer Barbara újságíróval és Bodnár Mária videóriporterrel közös médiacsoportban tanít roma fiatalokat különböző helyszíneken a média megismerésére és használatára. Többek között a következő intézményekben állított ki: The Museum of Contemporary Art, Shanghai; Central European House of Photography, Pozsony; Korean Foundation Cultural Center, Szöul; Contretype, Contemporary Photographic Art Centre, Brüsszel; Magyarországon pedig a Trafóban, a Mai Manó Házban, a Stúdió Galériában és a Műcsarnokban.

Krisztina Erdei graduated in 2001 in Philosophy and Political Theory from the University of Szeged. She also attended special courses in Film Theory and Visual Pedagogy at Eötvös Loránd University in Budapest. She is a founding member of Lumen Photography Foundation, a member of the Studio of Young Photographers since 2002 and of the Studio of Young Artists' Association since 2008. Her first photo album was published in 2007, supported by the three-year Pécsi József Photography Scholarship. She is represented by Photoeuropa in France since 2008, as well as by Godot Institute for Contemporary Culture at home since 2009. She was among the nominees for the Paris Photo Prize in 2010. Together with journalist Barbara Thüringer and video reporter Mária Bodnár, she is a member of a media group involved in the education of Roma youth on the use of media since 2009. Her works were exhibited, among other locations at the Museum of Contemporary Art in Shanghai, the Central European House of Photography in Bratislava, the Korean Foundation Cultural Center in Seoul, at Contretype, the Contemporary Photographic Art Centre in Brussels, as well as in Trafó Gallery, the Mai Manó House, the Studio Gallery and Kunsthalle in Hungary.

Antiglamour = különleges szépségű vagy varázsú dolgok, amelyek a szó hagyományos értelmében nem vonzóak. Az unalmas, a monoton, az esetlen, az érdektelen, a szerény és a nem provokatív. Ismétlődő, hétköznapi tevékenységek, melyek mentesek minden ragyogástól.

„Az elmúlt két évben csak képszerkesztőként gondolkodtam a képekről. Az Antiglamour című sorozat ennek az időszaknak a gyümölcse. Leomlanak a korlátok, és csak az válik láthatóvá, ami a sorok között olvasható. Mivel ezek a képek nemlétező szövegek tartalmát ábrázolják, nem is kell igazodniuk semmihez. Valaki mindig éberrel figyel ezeken a fotókon. Néhányan behúzódnak a háttérbe, mások viszont nagyon is igyekeznek a rivaldafénybe kerülni. A felelősség e két típusa közötti különbség vezérfonalként szolgálhat a sorozat értelmezéséhez.”

A fotók Ukrajnában, Litvániában, Koszovóban és Magyarországon készültek.

Antiglamour = special beauty or charm that is not attractive in the traditional way. The quality of tedious, monotonous, lame, uninteresting, modest and unprovocative. Boring and usual activity, the contrary of glamour.

“For the past two years, I have thought about pictures only as a picture editor. The series entitled Antiglamour tells of this period. Barriers dissolve; only the content between the lines becomes visible. As these pictures are illustrations to a non-existent text, they do not need to adjust to anything. Somebody is always alert on the photos. Certain characters pull away, to the background, while others are willing and able to step into the spotlight. The difference between these two types of responsibility is a potential drive to interpret this series.”

The pictures were taken in Ukraine, Lithuania, Kosovo, and Hungary.

Erdei Krisztina: Az Antiglamour sorozatból, 2011
Krisztina Erdei: From the Antiglamour series, 2011

FARKAS Roland

1975

www.rolandfarkas.blogspot.com

„A **DRAW YOUR MONEY** című projektben a forgalomban lévő magyar bankjegysorozat mindegyik példányáról vegyszeres oldat segítségével távolítottam el az értéküket meghatározó festéket. Az újrahasznosítás során keletkezett üres pénzpapírok – a kiállításmegnyitón önkéntesek rajzaival kiegészülve – kiállított műtárgyakká válnak, értékük többé nem határozható meg eredeti nominális értékük szerint. Az inflálódásnak kitétt pénz értékéhez viszonyítva mérünk minden más értéket – így a művészet szellemi, etikai és spirituális értékét is – ami mára totális értékváltsághoz vezetett.”

„A **CHANGE** című projekt a pénzmozgás következtében létrejövő értékvesztésről szól. Egy rejtett kamerás felvételen kísérhető végig, amint egy kiinduló összeget különböző valutákra váltok át utcai pénzváltó fiúkében. A számos átváltás során – forintról szerb dínárra, szerb dínárról ukrán hrivnyára, stb. – az induló tőke vásárlóértéke egyre csökken. A pénzváltás sorozat Argentínában folytatódik, ahol néhány évvel ezelőtt a helyi valuta dollár paritáshoz kötött értéke egyik napról a másikra töredékére csökkent. A projekt utolsó pénzváltásánál kapott ezüst féldolláros pénzérme alamizsnaként talál gazdára.”

*“In the project entitled **DRAW YOUR MONEY**, I used a chemical solution to remove painted value markings from one bill of each denomination currently in circulation in Hungary. These erased currency papers created during recycling, filled with drawings of volunteers, are exhibited as works of art of uncertain value that can no longer be determined as imposed. As all other values, such as the spiritual, ethical and intellectual values of art, are measured with the value of money, prone to inflation, what we have today is an ultimate crisis of values.”*

*“Loss of value as a consequence of currency exchange is at the core of the project entitled **CHANGE**. The work consists of movie sequences shot with a hidden camera, showing me in a series of currency exchange operations, Hungarian forint to Serbian dinar to Ukrainian hryvnia and so on, during which the purchasing power of the initial amount of money steadily diminishes. The sequence of cash exchange operations is then moved to Argentina where the value of the local currency, pegged to the US dollar, had not long before decreased to a fraction within no time. The half-dollar coin received in the last transaction of the project was given away as alms.”*

„Munkáimban a tág értelemben vett kulturális sajátosságok emberi értékekre gyakorolt hatásával foglalkozom. Érdeklődésem fő tárgya a művészeti, társadalmi, gazdasági jelenségek megkérdőjelezése és ezen jelenségek viszonyrendszere az átalakulás, eltűnés, entrópia folyamataival.”

“I am interested in the effect of cultural specificities on human values in a broader sense. The primary subject of my work is the critical discussion of artistic, social and economic phenomena as well as the network of relationships between these phenomena and the processes of transformation, disappearance and entropy.”

Farkas Roland:
Draw Your Money
2011, lightbox
Roland Farkas:
Draw Your Money
2011, lightbox

GRUPPO Tökmag

2008
tokmag.org

A Gruppo Tökmag mint művészeti formáció 2008-ban jött létre, de a két alkotó (Budha Tamás és Tábori András) körülbelül 8 éve dolgozik együtt különböző projekteken. A csoport tevékenységének fókuszpontjában a köztérek állnak, az urbánus térre mint sok különböző, szabadon felhasználható médium tárhelyére tekintenek. Munkáik a városi élet, a publikus terek és a mindez átölelő jelek viszonyrendszerében értelmezhetők. A csoport tevékenysége tehát a „rejtett” városi jelenségek hétköznapi valóságát, a nagyvárosi mindennapokat veszi alapul, csaknem minden projektjük erre a közegre reflektál.

The artistic ensemble Gruppo Tökmag came to existence in 2008, but the two founders, Tamás Budha and András Tábori, have been co-operating on several projects for about 8 years now. In the focus of the group's activity, public and urban spaces are regarded as a set and repository of diverse open source media that can be used for artistic self-expression. Their works are best interpreted within the network of urban life, public spaces and omnipresent, governing signs, reflecting on the very tissue of big city existence and uncovering "hidden" phenomena.

Panorama organik

A hetvenes évek magyar építészetének komoly kísérleti terepet jelentettek a turizmus, vendéglátás megnövekedett igényeit kiszolgáló beruházások. Az időszak egybeesett a magyarországi organikus építészet legintenzívebb periódusával. A szemlélet ideológia alapját a steineri filozófia, az emberszerűség alkotja: épületeik az emberi test felépítését követik, azt sugallva, hogy az épület is élőlény. A hatás fokozása érdekében az építészek igyekeztek természetes alapanyagokat (fa, nád, stb.) és színeket használni.

A Gruppo Tökmag munkájának középpontjában, a Hatvan Salgótarjánal összekötő 21-es számú főútvonal egy felépült, de soha át nem adott vendégháza áll. Az épület a magyarországi organikus építészet szelídebb vonulatának stílusjegyeit viseli magán. A lepusztult, széthordott épületbelsőben mára egyetlen dekorációs elem maradt, egy nagyméretű nemez/textil falikép, melynek népies, antropomorf képi világa a ház asszociatív illetve mimetikus jellegét volt hivatott erősíteni. Projektjük e képet emeli a kiállítótérbe, valamint az épület és a kép történetének jár utána.

Panorama organik

In the 70's, Hungarian architecture experienced a certain boom when the developing sectors of tourism and catering established a claim for an extended ratio of architectural investments. This period coincided with the most active years of Hungarian organic architecture. Ideologically, this approach was rooted in Steiner's philosophical concept of anthropomorphism: the buildings aimed to replicate the human body suggesting that buildings are living organisms as well. To achieve a more emphatic effect, architects used as many natural materials (wood, reed etc.) and as diverse colors as possible.

At the center of Gruppo Tökmag's work is a guesthouse standing on highway 21 between Hatvan and Salgótarján. The building, finished but never inaugurated, exhibits the brand marks of the more moderate trend of Hungarian organic architecture. Derelict and looted, the interior of the building still boasts a decorative element, a large wall picture executed in felt/textile styling ethnographic and anthropomorphic visuals meant to enhance the associative and mimetic character of the house. The project proposes to bring this piece into the exhibition space and retrace the history of both the building and the picture.

Gruppo Tökmag: Panorama organik
2012, textil, filc
Gruppo Tökmag: Panorama organik
2012, textile, felt

HATHÁZI László

1978

www.tigerthelittle.blogspot.com

2003-ban végzett festő szakon a Magyar Képzőművészeti Egyetemen, majd a Pécsi Egyetemen folytatta tanulmányait, ahol 2009-ben doktori fokozatot szerzett. 2008 és 2011 között Derkovits Gyula-ösztöndíjas volt. 2008-ban elnyerte a Strabag alkotói díjat, majd 2011-ben a Herczeg Klára-díjat. Korábbi sorozatában üvegházakat (Botanica Anima) és kirakatokat festett (Kirakat rendezés alatt), a mesterséges, elhagyatott városi terek és a növényvilág összefüggéseire reflektálva. Nagyméretű vásznaihoz a környezetéből gyűjtött japán és kínai motívumokat használt fel. Antal Balázssal közösen 2007-ben megalapították a Laci & Balázs művész-kollektívát, amelynek égíse alatt helyspecifikus installációkat hoztak létre (Tárgyaló), és nyilvános művészeti eseményeket szerveztek (Tigrisavató). Korábbi műveihez képest jelentősen átalakult munkáinak vizuális jellege. Új munkáiban ipari zománc festékekkel felvitt, tiszta, éles színeket és leegyszerűsített formákat használ. Legújabb munkája indigórajzokból (Kertkapcsolat) és illusztrációkból áll.

After graduating as a painter from the Academy of Fine Arts in Budapest in 2003, he completed his DLA studies at University of Pécs in 2009. Between 2008-2011, he was a Derkovits Scholarship Grantee. In 2008, he was supported by Strabag; in 2011, he won the Herczeg Klára Prize. In his earlier series he painted glasshouses (Botanica Anima), display windows (Under Construction), where he focused on the urban, artificial, abandoned spaces and flora. In his large scale canvases he recreated Japanese and Chinese motifs, which were collected from his environment. Together with artist Balázs Antal, he founded the Laci & Balázs artistic collective in 2007. They create site-specific installations (The Meeting Room) and organize public art events (Tiger Inauguration). Compared to his earlier works, the visual quality of his current artworks has changed significantly. In his more recent works, he uses clear, vivid colors, simplified forms and industrial glaze paint. Recently, he has been working on illustrations and a carbon paper drawing-series (Direct Garden Access).

„Ennek a munkának a **Kertkapcsolat** címet adtam, mivel az emberi és a növényi világ sajátos minőségére reflektálok benne. A növények érzékenységét hosszú ideje kutatják a természeti és azzal rokon tudományok képviselői. Ma már elfogadott tény, hogy a növények képesek reagálni a közvetlen környezetükből érkező ingerekre. Egyes szélsőséges vélemények szerint még az emberi elmében is képesek olvasni. Számos irodalmi műből és filmalkotásból merítettem ihletet a most kiállított gyűjteményhez, amely írások, festmények, indigórajzok és egy installáció formájában dokumentálja a témában lezajlott tudományos, tréfás és groteszk kísérletek történetét.”

*“In this work entitled „**Direct Garden Access**“, I focused on the peculiar relationship between humans and the plant world. The perception of plants has been a research topic for scholars of natural and related sciences for a long time. Their research has proved that plants are able to sense effects coming from their direct environment. According to some extreme views, they are able to read the human mind as well. Several literary works and motion pictures have influenced me to collect documentations of scientific, humorous and even grotesque experiments which are displayed in this work in the form of writing, painting, carbon-paper drawings and an installation.”*

Hatházi László: Szobakertész 1
2011, zománc, vászon
*László Hatházi: Room Gardener 1
2011, enamel on canvas*

Hatházi László: Kertkapcsolat
indigó rajzok Walon Green The Secret Life of Plants című filmje alapján, 2011, indigó rajz papíron
*László Hatházi: Direct Garden Access
indigó drawings based on the film entitled The Secret Life of Plants by Walon Green,
2011, indigo drawings on paper*

KASZÁS Tamás

1976

www.narrative.freeblog.hu

www.randomroutine.net

Kaszás Tamás 1976-ban született Dunaújvárosban, Magyarország első szocialista városában, korábbi nevén Sztálinvárosban. Jelenleg Budapest közelében, a Szentendrei szigeten él. A Magyar Képzőművészeti Egyetem Intermédia Szakán végzett, jelenleg ugyanott doktori tanulmányokat folytat. Kaszás általában összetett projekteken dolgozik, amelyeket alapos elméleti kutatás előz meg. Ezt követően a művészeti folyamat során egyaránt alkalmaz hagyományos és új médiákat. Kiállításai költői képek és praktikus találmányok egyvelegei, amelyeken az egyes műalkotások különleges együttállásokként jelennek meg a teljes kiállítás keretében – avagy, ahogy a művész nevezi, szemléltetőeszköz-konstrukciókként. Projektjeinek központi témái általában társadalmi problémákhoz és a spirituális tudományhoz köthetők, és olyan kulcsszavak jellemzik, mint a kollektivitás, az összeomlás és a túlélés, az élet a természetben, az önfenntarthatóság és az autonómia, elmélet és gyakorlat ellentéte, a népi tudomány, a saját gyártású otthonok, a rakománykultusz, a fiktív antropológia és a szemléltetés. Gyakran működik együtt más művészekkel, elsősorban Loránt Anikóval (Ex-artists' collective) és Kristóf Krisztiánnal (the randomroutines).

Tamás Kaszás was born in Dunaújváros in 1976, Hungary's first Socialist planned city (formerly called "Sztálinváros", "Stalin's Town"). He lives and works on the Szentendre Island near Budapest.

Kaszás graduated from the Intermedia Department of the Hungarian Academy of Fine Arts where he is currently enrolled as a PhD student. Kaszás usually creates complex projects inspired by theoretical research. During the process of creation, he applies both traditional and new media. By mixing poetic images with useful inventions in his exhibition practice, individual works of art appear mostly as constellations within the larger framework of the installation (or as he likes to call them, visual aid constructions). His projects are generally based on social issues and spiritual science. Keywords like collectivity, collapse and survival, living in nature, self-sustainability and autonomy, theory vs. practice, folk science, home-made homes, cargo cult, fictional anthropology, visual aid might give an idea about his most prevalent topics. He often works in various collaborations, mostly with Anikó Loránt (Ex-artists' collective) and Krisztián Kristóf (the Randomroutines).

Megamenedék

A megastructure, avagy megacity elgondolása a hatvanas évek elejéről származik, amikor Constant Nieuwenhuys New Babylon-jával vagy Yona Friedman a Ville spatiale-lal olyan új típusú városzövegek kidolgozását indítványozta, amelyek egyben egy új, megváltozott társadalom tereit alkothatják. Munkám részben reflektál az utópisztikus megastructure-ök modernista és némi-képp technicista jellegére, de korántsem cinikus nézőpontból, inkább „realista” módon.

E realizmus egyik fő pillére a kompetensség fogalma – felhívás arra, hogy az egyén részt vegyen saját életében, maga alakítsa annak tereit, és a jóval kevésbé utópisztikus, egyre inkább megroppanó gazdasági megastructure-ök oltalmából kiszabadulva felhasználja mindazt, ami rendelkezésre áll. Annak, aki képes arra, hogy maga építsen lakhelyet akár szélsőséges körülmények között, nem csak a túlélésre való esélye nő meg, hanem pillanatnyi létében is függetlenebbé válik a rendszertől.

Kaszás Tamás:
Megamenedék
2011, installáció,
vegyes technika
*Tamás Kaszás:
Megashelter
2011, mixed
media installation*

Megashelter

The concept of the megastructure, or the megacity, originated in the early sixties when artists like Constant Nieuwenhuys (New Babylon) or Yona Friedman (Ville spatiale) proposed the elaboration of a new type of urban fabric that could generate the spaces of a new, transformed society. My own work partly reflects on the modernist and somewhat technicist character of Utopian megastructures, losing the cynical reading for the sake of a "realist" interpretation.

One of the main pillars of this realism is the idea of competence, a wake-up call for the individual to take a more active role in shaping his or her own life and private space and try to wrench free from the pressure of very real but much less utopian, crumbling economic megastructures by making a better use of what he or she has at disposal.

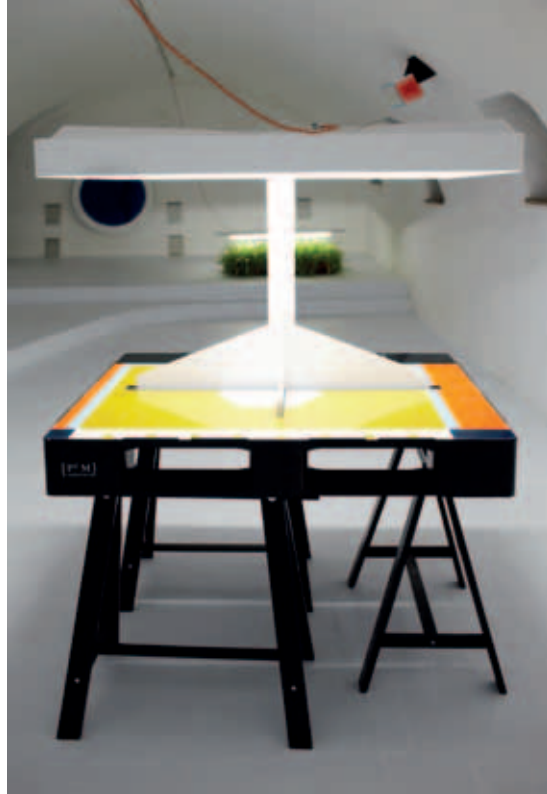
Nevertheless, he who is capable of building his own domicile, even under extreme conditions, will not only have his chance of survival increased, but will also become more independent of the system in his momentary existence.

KOKESCH Ádám

1973
www.adamkocesch.hu

Platform, kiállítási látkép -
Óbudai Társaskör Galéria,
2012
*Platform, exhibition view -
Óbudai Társaskör Gallery,
2012*

Kocesch Ádám legtöbb műve: Untitled és az ebben foglalt eldöntetlenség sok mindent elárul munkásságáról. Először is kifejezi azt a taxonómiai bizonytalanságot, amit a sorozatosan készülő konstrukciók által belakott vagy elfoglalt terekben érzünk: nehéz eldönteni, minek is nevezzük a telekommunikációs, riasztó- vagy optikai eszközökre, esetleg műholdakra emlékeztető objektumokat, melyek alapelemei leggyakrabban ipari eredetű műanyagalkatrészek és vázszerkezetek, az összekapcsolásuk révén létrejövő együttesek funkcióját mégis lehetetlen meghatározni.

Az objektumok ráadásul festett felülettel is rendelkeznek, ami újabb bizonytalanságot szül. Kocesch korábbi kiállításain számos olyan hinterglass technikával festett plexilemez szerepelt, melyek elsősre a klasszikus avantgárd konstruktivista festményeit idézték. Újabban viszont a „kép-architektúra” jóval radikálisabban lép át a harmadik dimenzióba. A monoszópokat sugárzó képernyőkre emlékeztető, szabályos, színes sokszögek alkotta felületek egyre gyakrabban mutatják meg robusztussá növvő vázszerkezetüket.

Azért is lenne indokolatlan külön-külön címet adni Kocesch objektumainak, mert egyediségük-nél jóval lényegibb tulajdonságuk a hálózatiság. Multipoláris kapcsolatrendszerek tagjaiként kapnak sajátos pozíciót, kép-ernyőik egyszerre fogadják be egymás jeleit és sugároznak a másik irányába. A tér pontjain terjeszkedő, kölcsönös relációkban sugárzó interfészek bizonyára energiát vagy információt gyűjtenek be és adnak le, ám egyre kinyomozhatatlanabb vég és cél nélkül.

Most works of Ádám Kocesch are Untitled, telling a tale about the indefinite character of his artistic world. First of all, it expresses a taxonomic uncertainty prevalent in the spaces where his series of constructions are exhibited. It is not easy to decide how to put and name those objects, half-resembling telecommunications, optical or security devices, perhaps even satellites, most frequently made of plastic parts of industrial equipments and frameworks – and the function of the structures resulting from their combination is downright impossible.

To make things even more confusing, the objects are partly painted, hinting at yet another possible way of interpretation. His previous exhibitions featured painted plexiglass sheets resembling the constructivist paintings of the classical Avantgarde. Most recently, however, his 'picture architecture' flirts more radically with the third dimension. The surfaces made of regular, colorful polygons reminding the viewer remotely of monitors showing monoscopes are more and more prone to exhibit their robust frameworks.

Another reason why it is futile to give individual titles to Kocesch's objects is that the importance of their network-forming quality overrides the need for such attempts at individuality. Members of a multipolarized system of connections, these objects are placed in such a way as to receive and broadcast signals from each other. The interfaces spread across the exhibition space communicate energy and information in a bizarre structure that does not reveal its purpose and objectives.

PÉLI Barna

1972

www.dovin.hu/peli-barna

Péli Barna: Vastag tej
2011, szobor installáció

*Barna Péli: Thick Milk
2011, sculpture installation*

Péli Barna szobrászati attitűdjének sajátossága egyrészt figuráinak újrahasznosíthatósága, másrészt a beállításukkal kreált szituációk variabilitásával való játék. Az előbbi egy érdekes műtárgy-recycling, amely portfólió-jellegével ellene megy a művészet kereskedelmi orientációjának: a kiállítási anyag csak az előre beszabályozott időtartamra marad önmaga, a műterembe visszatérve tovább formálódik. Hasonlóan egy alternatív filmes eljáráshoz, ahol szakítanak a film végtermékként való egyszeri és mindenkoros befejezettségével: a "többszörös vágás" modellje szerint a filmet legyártják, majd szerkesztik, megvágják, újravágják, átszerkesztik, levetítik, félrerakják, majd szétrombolják, összeragasztják és így tovább. Péli analóg módon gondolkodik, amennyiben a figurativitás „monomániájával” a szobrászatban – mint legstatikusabb médiumban – működteti a fenti filmes látásmódot.

The sculptural work of Barna Péli centers around recyclable figures and the wide variability of situations created by arranging and rearranging these sculptures. His artwork-recycles go against the commercial orientation of the world of art that requires the artist to keep a fixed portfolio of works. These figures are temporary shapes that are in fact changed and "developed further" as soon as they are returned from the exhibition space to the atelier, similarly to an alternative film-making technique which requires the elimination of the final canonic version. According to the multiple cuts model, the movie is shot, edited, cut, recut, reedited, screened, put aside, and then destroyed, recreated and so on. Péli is experimenting with transplating an analog version of this film-making technique into the utterly stationary genre of sculpture obsessed with figurativity.

Thick Milk

„A Thick Milk projekt kiindulópontja a mű eredeti, román címében (Lapte Gros) megidézett játék szó szerinti angol fordítása – az angolszász világban a játék ugyanakkor „Johnny on the pony” néven ismert. Mindig bosszantott az az elképzelés, hogy a munka legnehezebb része az ötlet kialakítása, és miután ez megvan, akkor minden egyéb csak pusztán tárgyi megvalósítás. Ennek szellemében igyekeztem az eredeti gondolatot minden lehetséges módon megzavarni. Még a szoborfigurák sem azonosak a már korábban kiállított figurákkal, hanem azok továbbfejlesztett másai, lehetővé téve a szobrok és a mű alakulását, történetének nyomon követését. Ezzel a módszerrel igyekszem meghaladni, kijátszani a szobrok és a szobrászat alapvető mozdulatlanságát és változó életfázisokon átkalauzolni a figurákat, mint egy háromdimenziós rajzfilmben. Mivel az installáció összeállítása folyamatosan változik, a Thick Milk szoborcsoport újabb és újabb narratív rétegeket hoz létre.”

Thick Milk

“The Thick Milk project started with the game mentioned in the original Romanian title (Lapte Gros), translated word by word to English, although in fact the game is known as “Johnny on the pony” in the Anglo-Saxon world. I was always annoyed when I was told that I just have to “get an idea done” and then the rest is mere material realization. Therefore, I am trying to distract the original thought in every possible ways. Even the characters I use, the figural sculptures, are recycled versions of ones from earlier shows, making it possible to trace back the stages of so-called development of the figures’ career and body if we follow their history. This is the method how I try to play out the fundamental stationarity of sculpture as a medium and give the figures life stages as in a 3D cartoon. The installation process is also constantly changing, supplying the Thick Milk group with newer and newer layers of narrative.”

PUKLUS Péter

1980

www.peterpuklus.com

Kozmosz kézikönyv

Álomszerű jelképek, makettek, installációk, ready made-ek. A projekt egy, a 20-as évek avantgárd forma- és fénygyakorlatait idéző szobrászati kísérlet folyamatának fotódokumentációja. A Kozmosz kézikönyv az agyműködés végtelenül rugalmas és furfangos asszociatív képességét kívánja vizualizálni. Puklus Péter e sorozat készítése során nem hagyja el a műtermét, hanem a külvilágtól elszigetelve, kacatokkal és limlomokkal körbevéve testtel és lélekkel adja át magát látomásainak és megfigyeléseinek. Belső hangokat követve mély, ismeretlen és láthatatlan összefüggéseket, összeesküvéseket tár fel és bizonyít.

Handbook to the Stars

Dreamlike symbols, mock-ups, installations, readymades. Evoking the form and light exercises of the 20s Avant-garde, this series is the photo-documentation of a sculpting experiment. Handbook to the Stars attempts to visualize the infinitely flexible and tricky associative capacity of our brain. Peter Puklus does not leave his studio during the creation of this series, committing himself with body and soul to his vision and observations, surrounded by trash and bric-a-brac, in complete isolation from the outside world. Listening to inner voices, he reveals and testifies to deeply ingrained, unknown and invisible correlations and conspiracies.

Puklus Péter képzőművészeti fotós, Budapesten él és dolgozik.

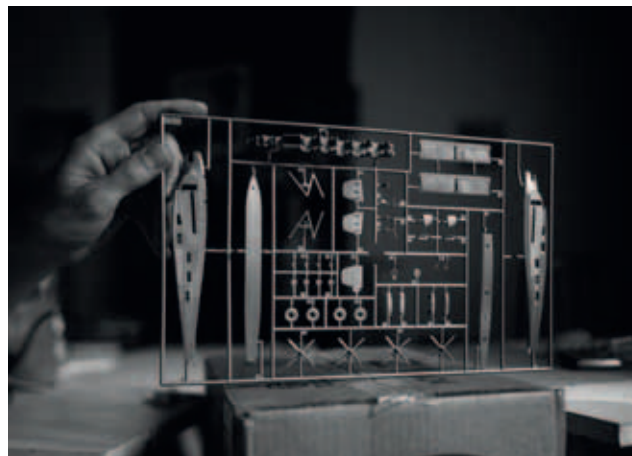
A budapesti Moholy-Nagy Művészeti Egyetem DLA programjában folytat posztgraduális tanulmányokat. Idén jelent meg két művészkönyve Handbook to the Stars (a Stokovec és Lumen Galéria kiadásában) és One and a half meter címmel (a németországi Kehrer Verlag gondozásában). Számos egyéni és csoportos kiállítás részvevője Európa-szerte.

Peter Puklus is a fine art photographer living and working in Budapest, Hungary. He is studying for his DLA degree in photography at Moholy-Nagy University of Art and Design in Budapest. He has published two books recently: One and a half meter at Kehrer Verlag, Germany and Handbook to the Stars at Stokovec, Slovakia. He has contributed in different group and solo shows throughout Europe.

Puklus Péter: Hogyan építsünk napot
2011, archival pigment print
*Péter Puklus: How to build a sun
2011, archival pigment print*

Puklus Péter: Három tulipán és egy torta a fürdőszobában
2009, archival pigment print
*Péter Puklus: Three tulips and a cake in the bathroom
2009, archival pigment print*

Puklus Péter: Egy Junkers G 38 típusú repülő 1:144-es műanyag modellje
2009, archival pigment print
*Péter Puklus: The plastic modell of a Junkers G 38 airplane 1:144
2009, archival pigment print*

KATARINA Šević

1979

www.impex-info.org/katarina

Katarina Šević 1979-ben született a szerbiai Újvidéken, jelenleg Budapesten él és dolgozik.

Munkája során különböző megfigyelési és kommunikációs stratégiákat használ, megkérdőjelezve a társadalomban érvényesülő viselkedésmintákat és tervezési folyamatokat. Sokoldalú tevékenysége performanszokat, videókat, objektumokat és kiadvány projekteket egyaránt magában foglal. Számos nemzetközi kiállítása volt, többek között a budapesti Trafó Galériában; a berlini Künstlerhaus Bethanien műteremházban, a New York-i Apexart központban, a ljubljana-i Škuc Galériában, a belgrádi Kortárs Művészeti Múzeum Szalonjában, a kairói Contemporary Image Collective-ben (CIC), a bécsi Secession-ban, a prágai Futura Kortárs Művészeti Központban és a budapesti Műcsarnokban.

Kiállítási tevékenysége mellett több együttműködésen alapuló projektben is részt vett, a budapesti Dinamo és Impex társalapítója és kezdeményezője.

Több kiadvány, többek között a Nem kacsák vagyunk egy tavon, hanem hajók a tengeren. Független művészeti helyek Budapestén 1989-2009; a Die Planung / A terv és az In-between Zones kötetek szerkesztésében és kiadásában vett részt.

Katarina Šević (1979, Novi Sad, Serbia) is an artist based in Budapest. She utilizes and integrates diverse strategies of observation and communication in her work, questioning the vehicles of design and behavioral patterns in society. Her experience covers the execution of several performance, video, objects and publication projects. She has exhibited internationally (Trafó Gallery, Budapest; Künstlerhaus Bethanien, Berlin; Apexart, New York; Škuc Gallery, Ljubljana; Salon of the Museum of Contemporary Art, Belgrade; CIC, Cairo; Secession, Vienna; Futura, Prague; Kunsthalle Budapest etc). Besides her exhibition practice, she has been active in diverse collaborative projects. She initiated and co-founded independent art spaces Dinamo and Impex. She also co-edited and published several publications such as "We are not ducks on a pond, but ships at sea; independent art initiatives, Budapest 1989-2009", "Die Planung / A terv" and "In-between Zones".

Katarina Šević:
Hírek sehonnan
2008-, fényképek
*Katarina Šević:
News From Nowhere
from 2008 (ongoing),
photographs*

Hírek Sehonnan

Az alkotás címe William Morris brit művész, tervező és író 1890-es években News from Nowhere címmel megjelent utópisztikus sci-fi regényére utal, amelynek gondolatvilága a korai radikális szocialista eszméket tükrözi. A mű első installációjában az objektumokat az eredeti szöveg részletei és fotók egészítették ki – Šević ezzel új olvasatot kívánt adni a könyvnek, lehetséges kortárs narratívaként tételezve azt. A tárgy-sorozat elsősorban a kézművesség fogalmát és a modern társadalomban betöltött szerepét járja körül. A sorozat elemei kézzel készültek, anyaguk pácolt és fényezett fa. Méretük változó, a körülbelül 20 x 25 x 30 cm-es kisebb tárgytól az akár 2 x 4 m-es nagyobb darabokig.

A munka bizonyos szociális ikonográfiák és a kollektív memória működéséptelenné vált szimbólumainak asszociatív és narratív aspektusait kérdőjelezi meg. A tárgyak bizonyos, majdan haszontalanná váló formák lehetséges jövőbeli modelljeit és újraalkotott másait. A projekt jelenleg is folyamatban van.

News from Nowhere

The title of this work is meant as a reference to the visionary novel News from Nowhere, written by British artist, designer and writer William Morris. The book was published in the 1890s and it is a utopian futuristic vision inspired by early radical socialist ideas.

The first installation of the objects combined fragments of the original text with photographs and objects. In doing so, I wanted to suggest a new reading of the book by proposing it as a potential contemporary narrative.

As a point of departure, this series of objects revolves around the issue of Craft (Craftsmanship) and its role in contemporary society. The objects are hand-crafted out of wood, stained and polished. Dimensions vary from a series of small objects, of around 20 x 25 x 30 cm, to large individual pieces up to 2 x 4 m.

This work challenges associative and narrative aspects of particular iconographies and defunct symbols of collective memory. The objects play around the idea of possible future models of certain forms, once out of use, and the possibility of future 'reconstruction'.

Work on the project is still ongoing.

SZABÓ Eszter

1979

www.eszterszabo.hu

„Munkáim többnyire rajzok, festmények és videók. A videók a festményeim animált változatai, rövid loopok, amelyekben egyszerű, ismétlődő jelenetek elevenednek meg. Munkamódszeremben fontos elem a megfigyelés. Megpróbálok a dolgokat más szemmel nézni, kilépve a megszokottból, rácsodálkozva a hétköznapi alapvetéseire, szánalmas jelenetekre, az esendőség, vágyálmok és apró bosszúságok valóságára. A spektakulum helyett a finom, észrevehetetlen dolgokat igyekszem megragadni. Sűríttem és feldolgozom az „itt és most” részleteit.”

“I am mostly concerned with paintings, drawings and videos. The videos are animations based on my paintings. Observation plays an important role in the process. I try to look at things from an uncommon point of view, as if I was an alien or coming from the future or the past. I try not to take anything for granted and I am interested in piteous and pathetic scenes, desires, struggles, and annoyances built up in everyday life. My aim is to direct the viewers' attention from the spectacles to these seemingly uneventful moments. I work on distilling the common sense prevalent „here and now”, focusing on Eastern Europe, especially Hungary.”

Miasszonyunk 2012

„A Miasszonyunk egy több videóból álló sorozat, amelyek alapját egy talált 2012-es naptár lapjaira festett képeim alkotják. Az eredeti naptárban „Mária és a Gyermeke” látható különböző régi festményeken, amelyekhez hozzányúlva Máriát 21. századi lánnyá, a gyermeket pedig ölebbé alakítottam át. Ezeket az átfestett naptárlapokat animáltam 30 másodperces videó loopok formájában.”

Our Lady 2012

“Our Lady is a series of videos based on paintings that I made on a found 2012 calendar decorated with classical paintings of „Mary and the Child”. I painted over these images, “contemporizing” the Lady, turning her into a hipster girl holding a lap dog instead of the Child. The videos are 30 second loops, animating these paintings.”

Szabó Eszter: Our Lady 2012, olaj, papír
Eszter Szabó: Our Lady 2012, oil on paper

SZABÓ Péter

1978

www.csaksemmi.blogspot.com

A romániai Marosvásárhelyen 1978-ban született művész Budapesten él és alkot. 2000-ben alapító tagként részt vett a kolozsvári Protokoll Studio létrehozásában. Szintén alapító tagja az Alergische Platze és az Ovekk_Finn zajzenei formációknak, jelenleg Jackie Triste művésznéven készít hang-kísérletezéseket. Munkásságára a mindennapi valóság iránti analitikus érdeklődés és a jelenre való kritikai, reflexív attitűd jellemző. Műveihez leggyakrabban személyes mikro-környezetéből, családi és személyes életteréből merít témákat. Legfrissebb művészi projektjei a művészet szociális és gazdasági értékével foglalkoznak: hogyan válhat a művészet hasznossá és gyakorlati jelentőségűvé? Miként fejthet ki a művészet valódi hatást a társadalmi közegre? Visszatérő témáit (család, közösség, munka, oktatás) nyilvános művészeti események, közösségépítő és oktatási projektek sorozatán keresztül dolgozza ki. Egyes projektek megvalósítására a művészeti közegen kívül, esetenként kívülálló bevonásával kerül sor. A periférikus problémákkal való foglalkozás saját szakmai és társadalmi helyzetének újragondolására készíti. Az utóbbi időben készült rajzai és más művei környezete aktuális társadalmi és politikai változásaira reflektálnak. E munkáknak tágabb történelmi beágyazottságuk és a művész sajátos újrahasznosító művészeti gyakorlata kölcsönöz dokumentarista jelleget.

Born in Targu-Mures, Romania (1978), he lives and works in Budapest, Hungary. He is a founding member of Protokoll Studio in Cluj, Romania (2000) and of the noise-music bands Alergische Platze and Ovekk_Finn. Currently, he is doing sound experiments under the stage name of Jackie Triste. His work is distinguished by an analytical interest in everyday reality and a critical reflection on the present. Most of the discussed issues appear in his own micro-environment, the family and the personal habitat. His present art practice focuses on the social and economic value of art. Can art be functional and useful? How can art display real social effects? Recurrent issues in his work (family, community, work, and education) are elaborated through public art events, community building, and educational projects. Some of these projects are executed outside of the world of art, or else they try to involve outsiders in art. Working with peripheral issues leads to the reconsideration of his professional and social position. Lately, his drawings and other works of art have been reflecting on current social and political changes of his environment. Built on a larger historical perspective and employing a recycling working method, these works display a documentary character.

Szabó Péter: Ne bánts a Magyar Népmesét! 2011, filctoll, papír
Péter Szabó:
Don't bully the Hungarian Folktales!
2011, marker on paper

Mai mesék

„Napjainkban az élet számos területén, például a design világában vagy akár az állami kommunikációban is a folklórból kölcsönzött motívumok elszaporodását tapasztalhatjuk. Az egyik leggyakrabban használt ilyen elem a Magyar népmesék főcímtitlusa a divatban, tetoválásokon, a lakberendezésben, sőt, a falfirkákon is. Ez a jelenség láthatóvá teszi a magyarországi szélsőjobboldali mozgalmak növekvő hatalmát és jelenlétét is, nyilvánvalóvá téve, hogy jelenlétük egyre inkább elfogadott valósággá válik.

Mai mesék (2011) elnevezésű projektemet az állami tévében sugárzott, népszerű Magyar népmesék rajzfilmsorozat elemeire építem. A projekt keretében az első rajzszorozatnak a Kifestő címet adtam. Ebben ellentmondásos, új eszméket próbálok láthatóvá tenni az ismerős gyermekkori szimbolizmus stílusjegyeivel, az otthonosság és a fenyegető veszély zavarba ejtő keverékét hozva létre. Képes vajon ez a formákkal való játék felfedni a rejtett üzeneteket, vagy ez csak egy illúzió, és ezek a szimbólumok semmilyen további jelentéssel nem bírnak? Mi történik, ha a rajzfilm főcímében látható kismadarak a Magyar Gárda vagy a Szébb Jövőért Polgárőr Egyesület címerét húzzák meg a csőrükkel?”

Today's Tales

“There is a revival of the use of folkloric elements in everyday life, design, and even in federal communication. Most frequently, one can find references to the cartoon “Hungarian Folktales”. The headline of the cartoon is used especially frequently in fashion, tattoo, interior design, and even graffiti. This phenomenon is emphasizing the fact that the power and visibility of far-right Hungarian movements are increasing and their appearance is becoming the norm these days.

I am developing my project entitled Today's Tales (2011) based on the cherished cartoon series Hungarian Folk Tales, broadcast on public television. The Coloring Book drawings constitute the first series of this project expressing problematic new concepts while bearing many of the style marks of a cozy childhood symbolism in a perplexing jumble of familiarity and menacing threat. Is this play on forms capable of uncovering hidden messages, or is this a mere illusion and these symbols are devoid of any additional meaning? What if the little birds in the intro of the cartoons drew the coat of arms of the „Hungarian Guard” or the „Civil Guard Association for a Better Future”?”

SZEMZŐ Zsófia

1982

www.zsofiaszemzo.com

Szemző Zsófia 1982-ben született, Budapesten és Párizsban él és dolgozik. Munkái erősen konceptuálisak. Ezen koncepciók kidolgozásához több médiumot is használ. Az utóbbi években több olyan projekten is dolgozott, mely a történetmesélés különböző módzatait vizsgálja. E történetekre mint a szubjektivitást és a tágabb társadalmi kérdéseket összekötő elemekre tekint. Tanulmányait 2003-2008-ig a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen, 2008-2009-ben a Párizsi ENSCI Mastère Spécialisé en Création et Technologie Contemporainen végezte.

Zsófia Szemző was born in Budapest in 1982. She is a Hungarian artist living and working in Budapest and in Paris. Her works have a strong conceptual component. She uses a variety of techniques and media to develop these concepts. In recent years, she has developed several projects that were investigating ways of storytelling. She is interested in researching different ways of narration in human communication. She regards stories as vehicles of subjectivity, linking moments of intimacy to broader social phenomena. She studied between 2003 at 2008 at Moholy-Nagy University of Art and between 2008 and 2009 at ENSCI, Paris Mastère Spécialisé en Création et Technologie Contemporain.

„Mi hiányzik neked? – kérdezi Szemző Zsófia barátait, ismerőseit, majd elkészíti a pillanatnyi kívánságok, hétköznapi vágyak és életre szóló álmok lajstromát. Levásztja a válaszokról az élettörténeteket, a kulturális és szociális tényezőket, hogy pusztán tényként összehasonlíthatóvá, mérhetővé tegye a kapott adatokat, és egy fiktív periódusos rendszerbe helyezze azokat. Mengyelejev táblázata a pozitívista tudomány és hit megtestesülése, melyet az is bizonyít, hogy alkotója a számára még nem ismert elemek helyét is pontosan kijelölte a meglévő ismeretek analizálásával. A „fajsúly” alapján elrendezett hiányok azonban oly mértékig relativizálódnak, hogy már csak a hiányérzet tényét rögzítik. Az általa szükségleteknek nevezett fiziológiai, pszichés, szociális feltételek és az önmegvalósítás szintjei azonban a kiállítóterben nyitott, bárki számára átrendezhető ábrává alakulnak, így az egyéni preferenciák lépnek a biológiai meghatározottságok helyébe. A tudomány számtalan módszert dolgozott ki arra, hogy az egyén társadalmi, gazdasági körülményei, pszichés állapotai leírhatóak és összevethetőek legyenek. Szemző Zsófia mindezeket fenntartásokkal kezelve a vágyak és érzések nyomába indul, hogy feltérképezze az objektív körülmények szubjektív tapasztalatát.”

Csatlós Judit

“What are you missing? - Zsófia Szemző poses the question to friends and acquaintances and drafts the inventory of momentary wishes and life-long desires. She handles responses separate from life stories, from cultural and social factors, and transforms them into plain facts, comparable and measurable data that can be filled in a fictitious periodic table. The periodic table of Mendeleev is the embodiment of positivist science and faith, also proved by the fact that Mendeleev marked up the place for the elements unknown at the time. However, the empty slots organized by “specific gravity” are relativized to such an extent that they become mere records of cravings. Abraham Maslow attempted to organize the cravings that are threatening human existence into an objective, cascading structure. In the exhibition space, however, the physiological, psychological and social conditions and levels of self-fulfillment that he referred to as needs are mapped onto a diagram that can be rearranged by anyone, replacing biological determinations with individual preferences. Science has developed countless methods for measuring, describing and comparing individual social and economic circumstances and psychological states. Zsófia Szemző has reservations about all these methods and pursues desires and feelings to explore the subjective experience of objective circumstances.”

Judit Csatlós

Szemző Zsófia: Valami hiányzik, 2011/12, ceruzarajz papíron
Zsófia Szemző: *Something is missing*, 2011/12, pencil drawing on paper

TARR Hajnalka

1977

1977-ben született Budapesten. A Magyar Képzőművészeti Egyetem Festő Tanszékén szerzett diplomát 2006-ban. Többféle anyaggal dolgozik, de leginkább installációkat és objektumokat hoz létre. Különösen foglalkoztatja a változás és a létezés relatív minősége, amelyet teljesen tisztának és kikezdetlennek tűnő definícióval rendelkező helyzetek és tárgyak, illetve közhelyes fogalmi identitások elemzésén keresztül tárgyal. Munkájában azt kívánja szemléltetni, hogy nem létezik állandó identitással vagy fogalmi háttérrel rendelkező jelenség, valamint azt, hogy egy adott jelenség és az azzal összefüggő nyelvi és fogalmi háló teljesen különböző dolgok.

Hajnalka Tarr born in Budapest in 1977, graduated from the Department of Painting of the Hungarian University of Fine Arts in 2006. She works in different media, but mostly creates installations and objects. She is interested in dealing with the subject of change and relative existence through analyzing situations and objects that seem to have very clear and stiff definitions, as well as disassembling commonplace conceptual identities. Through her work, she tries to demonstrate that no phenomenon possesses a permanent identity or conceptualization and that phenomena and the language and concepts we generally associate with them are entirely different things.

„Munkáim legtöbbje folyamatalapú, a módszereim repetitívek és időigényesek, mivel igyekszem a munkám folyamatába építeni azt a tényt is, hogy semminek nincs abszolút létezése.

Idén hat hetet töltöttem a törökországi odrumban, ahol a legrégebbi ismert mauzóleum, Mausoleus király sírja található. Mivel a mauzóleum épületét többszáz éve lerombolták, már csak a teret látogathatjuk meg, ahol az emlékmű állt egykor. Lenyűgözőnek találok a jelenséget, ahogy egy egykori emlékmű által elfoglalt tér átalakult magává az emlékművé, és ez az „üresség” tartja életben Mausoleus király emlékét, immár több mint 2300 éve (az üresség mint az emlékezet teste). A mauzóleum példájából kiindulva modelleztem a Földközi-tengerrel kapcsolatos emlékeim időbeli alakulását. A „tenger” használata mellett döntöttem, mivel a tengert alkotó és annak nevet adó összes minőséget külső tényezők határozzák meg (lásd a hullám és a szél, a szín és az égbolt, a forma/méret és a külső erők párosait), és állapota soha nem válik statikussá, így ugyanolyan fogalmi létezőként kezelhető, mint az emlékek maguk, vagy az emlékművek és az emlékműveknek helyet adó kiterjedések, ahogy azt a bodrumi mauzóleum esetében láttuk.”

“My works are mostly process-based and the methods I use are repetitive and time-consuming, as I also try to integrate and adapt my activity to the fact that nothing has an absolute existence.

This year, I spent 6 weeks in Bodrum, Turkey. The first mausoleum known to man, the tomb of King Mausoleus, is in Bodrum. As the mausoleum itself was destroyed hundreds of years ago, one can only see the space where the memorial once existed. I find it fascinating that the space of a memorial has now become the memorial itself and this ‘emptiness’ has been keeping the memory of Mausoleus alive for the past 2300 years (the emptiness as the body of a memory). I used the example of the Mausoleum as a model to build a project about the evolution of my memories of the Mediterranean Sea. I decided to use ‘the sea’ because all the qualities that make up the sea and give it a name are dependent upon external factors (see the dualities of wave and wind, color and sky, shape or size - objects) and as such none of them are in a static state. As a consequence, the sea has the same conceptual quality as the memories, memorials and especially, the space of the memorial as the memorial itself, as in the case of the Bodrum Mausoleum.”

Tarr Hajnalka: The Evolution of Recollection, 2012

/ fotó

/ grafit vásznon

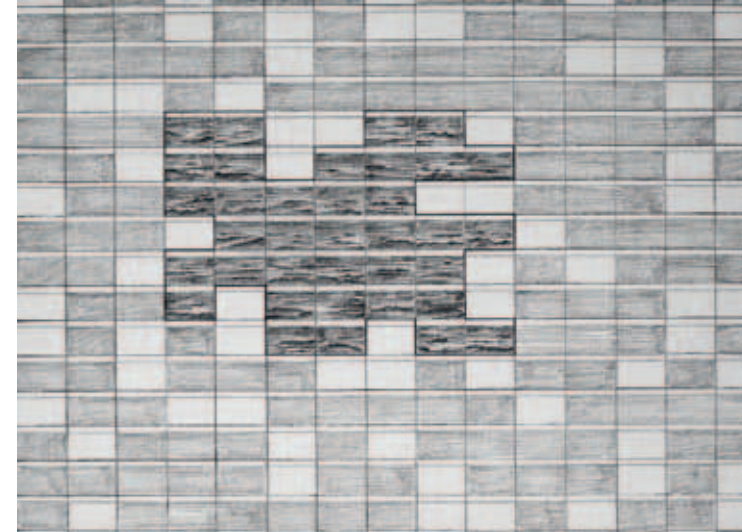
/ gránit

Hajnalka Tarr: The Evolution of Recollection, 2012

/ photograph

/ graphite on canvas

/ granite

TEHNICA Schweiz

2004

www.photolumen.hu/tehnicaschweiz

A Tehnica Schweiz művészi együttműködést László Gergely (1979) és Rákosi Péter (1971) hozta létre 2004-ben. Több nemzetközi kiállításuk volt, többek között a bécsi Secession-ban, a budapesti Ernst Múzeumban, a New York-i ISCP-ben, a berlini NBK-ban és a karlsruhei ZKM-ben. A Tehnica Schweiz legtöbb projektje a közösség és az együttműködés témáját dolgozza fel, gyakran támaszkodnak nagyszámú önkéntesek segítségére. Minden TSCH-projektet átfogó – esetenként archívumi – kutatómunka előz meg. A Tehnica Schweiz-ben végzett tevékenysége mellett László Gergely a Lumen Fotóművészeti Alapítvány és Galéria (www.photolumen.hu) alapító tagja és képviselője, továbbá az IMPEX – Kortárs Művészeti Szolgáltató (www.impex-info.org) alapító tagja.

Tehnica Schweiz is the artistic collaboration of Gergely László (1979) and Péter Rákosi (1971) since 2004. Tehnica Schweiz has been exhibited internationally: Secession Wien, Ernst Museum Budapest, ISCP New York, NBK Berlin, ZKM Karlsruhe, etc. Most Tehnica Schweiz projects work around the theme of community and collaboration. TSCH projects often rely on the participation of large groups of volunteers. All TSCH projects engage in extensive research, archival work on occasions. Gergely László is also a founding member and representative of Lumen Photography Foundation & Lumen Gallery (www.photolumen.hu) as well as a founding member of IMPEX - Contemporary Art Provider: www.impex-info.org.

A Tárna Hősei, 2011

Katarína Šević & Tehnica Schweiz
(László Gergely, Rákosi Péter)

A Tárna Hősei projekt performanszok, fotók, rajzok és jelmezek sorozatából áll össze. A Tárna Hősei négy részből álló, élőképekből felépülő előadás-sorozat volt, melyet egy baráti társaság, a Tárna Hősei Társulat közösen írt és adott elő. A történetek hírekből, legendákból, emlékekből, különféle forrásokból merítenek, az egyén és a közösség állandó konfliktusairól szólnak.

„Egy bányában vagyunk, ahol sújtólégrobbanás miatt beomlott a tárna. Egy csapat bányász a mélyben rekedt, tehetetlenül várnak, amíg megérkezik a segítség. Nem lévén egyéb teendőjük, történetekkel szórakoztatják egymást, a mese ugyanis a legjobb gyógyír az éhség, a félelem és az unalom ellen. Róluk szól hát ez a történet, az ő meséik pedig a zord külvilágról, együttélésről, elszigeteltségről, gyarlóságról, bukásról, szerencséről és reményről szólnak.”

Az előadások 2011. március 26. és április 23. között a Műcsarnok „Egyszerű többség” című kiállításán jöttek létre.

The Heroes Of The Shaft, 2011

Katarína Šević & Tehnica Schweiz
(Gergely László, Péter Rákosi)

‘The Heroes of the Shaft’ is a project which consists of a series of performances, photographs, drawings and costumes.

‘The Heroes of the Shaft’ performances were a series of four tableau vivant acts, written and performed by ‘The Heroes of the Shaft Company’. The performed stories draw from recent news, legends and memories, and deal with permanent conflicts between the individual and the community.

Miners Prologue: „We are in a mine, where the shaft has collapsed because of a gas explosion. A group of miners are stuck underground, waiting helplessly for the assistance to arrive. Having nothing else to do, they entertain each other with stories, for tales are the best cure against hunger, anxiety, and boredom. This cycle is about these miners, and their stories are about the rough outside world, about coexistence, isolation, vileness, failure, fortune and hope.”

The performances took place on four evenings during the exhibition “No One Belongs Here More Than You” at Kunststhal, Budapest. (26 March - 23 April 2011.)

Tehnica Schweiz:
A Tárna Hősei: storyboard
2011, keretezett rajz
Tehnica Schweiz:
The Heroes of the Shaft: storyboard.
2011, framed drawing

Tehnica Schweiz:
A Tárna Hősei
2011, keretezett c-print
Tehnica Schweiz:
The Heroes of the Shaft
2011, framed c-print

TIBOR Zsolt

1973

www.tiborzsolts.com

Budapesten született 1973-ban, azóta is főként itt él és dolgozik. 2005 körül, három évvel a diplomája megszerzése után kezdett hivatásszerűen a vizuális művészetekkel foglalkozni. Mialatt a budapesti Magyar Képzőművészeti Egyetemen tanult, elnyerte előbb a Soros Alapítvány ösztöndíját, majd az Erasmus-ösztöndíj jóvoltából több évet töltött Spanyolországban, a Sevillai Egyetemen és a cuencai Castilla-La Mancha Egyetemen. Az utóbbi években számos magyar és nemzetközi projektben, workshopon és kiállításon vett részt.

Born in Budapest in 1973, Zsolt Tibor mostly lives and works in the Hungarian capital. He started his activity as a visual artist around 2005, three years after graduating from the University of Fine Arts in Budapest. Meanwhile his studies he was granted a scholarship to Spain by the Soros Foundation for a few years and then he became an Erasmus scholar at the (University of Sevilla, University of Castilla-La Mancha, Cuenca). In the last few years, he participated in several national and international projects, workshops and exhibitions.

„Nos, nem rejtvényjáték ez. Hanem egy inspiráló világegyetem, amelyben találkozok a modernizmus univerzalitása a posztmodernizmus referencialitásával, a punk anarchizmusa pedig a mérnök pontosságával.”

(Andreas Fogarasi)

„Munkáim minden esetben a rajzból indulnak ki, egyfajta (tematikus) irracionalitás-térképek, amelyek kutatnak és kutathatók, szinte rákényszerítve a nézőt az alapos odafigyelésre. Ezek archeológiai feljegyzésekhez hasonlíthatók, amelyek további archeológiai kutatást kívánnak a nézőtől, ugyanakkor szándéka szerint nem a titokzatosságot értékesítik.

Stratégiákat jelenítek meg, melyek részben elődei, részben ellenpontjai új technológiáknak, és így ezekre reflektálva harcba hívják őket.

A térépítmények leginkább a kollektív emlékezet elemeinek szituációs installációi, melyekben kísérleti jellegűből fakadóan az egymásra rakódó rétegekből származó tematikus észlelésen túl, az idő-faktor is szerepet játszik; korlatoz, megoldásra serkent, egyidejűleg hozva létre konstruktív és dekonstruktív „eredményt”.

“Well, this is no game of puzzles. This is an inspiring universe where the universality of modernism meets the referentiality of postmodernism, the anarchism of punk meets engineering precision”.

(Andreas Fogarasi)

“All my works are rooted in drawing, thematically mapping irrationality, in a way that will almost coerce the observer to be deeply perceptive and go after the small details, not dissimilar to archaeological notes that only serve to awaken the inquisitive spirit. Still, my motives go beyond capitalizing on being mysterious.

I present strategies that both precede and deconstruct new technologies, challenging them to perform. If I want to describe them, the space constructs are situational installations made out of bits of collective memory that not only foster thematic perception, but also preserve time in cascading layers, restraining and stimulating in the same time to yield an output that is both constructive and deconstructive.”

Tibor Zsolt: stimuli
2012, fali rajz, vegyes technika, vetítés
Zsolt Tibor: stimuli
2012, wall drawing, mixed media, projection

Tibor Zsolt: helsinki table
2011, rajz, vegyes technika, installáció
Zsolt Tibor: helsinki table
2011, drawing, mixed media, installation

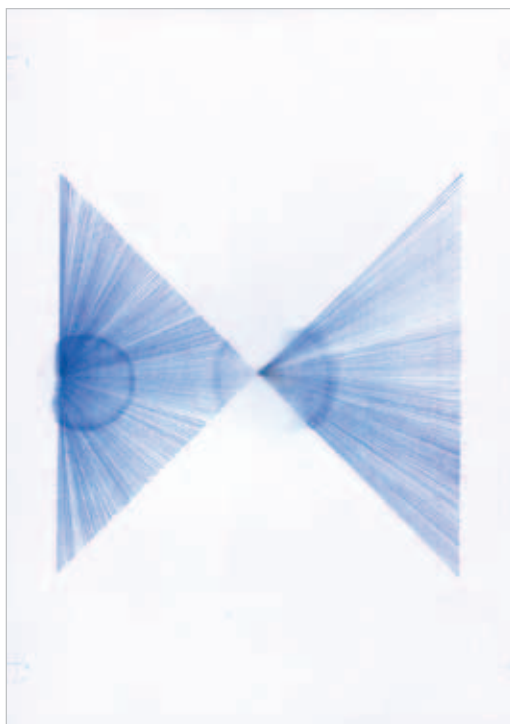
VÉCSEI Júlia

1976

www.c3.hu/~rub/vecseijulia

Vécsei Júlia a Magyar Képzőművészeti Egyetem Intermédia szakán szerzett diplomát 2001-ben. Számos különböző médiumban dolgozik (számítógépes flash-animáció, akvarell, különböző rajz technikák, stb). Az érzéki és a fogalmi világ határán mozgó munkái mélyen személyes és bensőséges történeteket szövegeznek meg. Fontos témái közé tartozik az emberi viszonyok tárgyalása és a kommunikáció-hiány feldolgozása. 2007 óta 15 számozott kiadású zine-t adott ki Rajzlap néven, amelyet teljes egészében a rajz médiumának szentel.

Júlia Vécsei graduated from the Inter-media Department of the Hungarian Academy of Fine Arts in 2001. She has been working with various types of media (computer-based flash animation, aquarelle, diverse drawing techniques, etc). Her works, finely positioned between the registers of the sensual and the conceptual, are articulating deeply personal and intimate stories. Human relations and the absence of communication are major issues in her work. Since 2007, she has published 15 limited edition zines known as Drawing-papers, dedicated entirely to the medium of drawing.

Utólagos

Hogyan látunk utólag egy helyzetet? Egy-egy esemény, jelenség az idő múlásával más jelentésréteget, akár több értelmezést kap, több irányból is megvizsgáljuk. A sorozat rajzain egy időben, párhuzamosan egymás mellett jelenik meg a történet és annak hozadéka, következménye; a jelenség ábrázolása a másolás technikájával, elmozdulás(ok) révén történik. Néhány rajzon utalásként megjelenik az utóképek (fizikai jelenség) is.

A munkák kiindulópontja a feszültségen alapuló minimalizmus. A személyes történések feldolgozása közben nem maga a történet a lényeg, hanem az értelmezés, amely általános érvényű lehet és mindenki által elképzelt vagy átélt viszonyokat mutat meg.

Additional

How do we see situations in retrospect? As time goes by, a past event or phenomenon often acquires new layers of meaning, new interpretations, and is considered from new perspectives. This series of drawings shows the event and its effects and consequences simultaneously, placed next to each other. Vécsei presents the phenomenon through shifts, using the technique of copying. On some of the drawings, the posterior interpretation appears as a physical phenomenon, in the form of a reference.

The starting point of the works is minimalism based on tension. Although she works with personal events, the emphasis is not on the specific story, but rather on its interpretation, which can be universal because it depicts phenomena we have all experienced or imagined.

Vécsei Júlia: Utólagos 2

2010, indigó és tinta papíron

Júlia Vécsei: Additional 2

2010, indigó and ink on paper

Vécsei Júlia: Korrektúra 2

2010, indigó papíron

Júlia Vécsei: Proof 2

2010, indigó on paper

Korrektúra

A másik, Korrektúra című sorozat indigó technikával készült, és a másolás során bekövetkező fogalmi módosulás, a megszépítés és a javítás jelenségére hívja fel a figyelmet. A kérdés a következő: mi történik, ha ez a módosulás befolyásolná a berögzült, hagyományos folyamatokat? Mekkora változást okozhat egy apró történet vagy módosítás az egészben? Milyen új értelmeket nyer általa? Egész pontosan hogyan változik a tartalom? Ezeken a képeken már egy „átírt” állapot mutatkozik meg.

A Korrektúra sorozat az Utólagos rajzainak folytatásaként értelmezhető. Vécsei Júlia mindkét sorozatban ugyanazt a másolási és módosítási módszert alkalmazza, a konkrét részletek kialakulását bizonyos mértékig a véletlenre bízva.

Proof

The subject of the other series of drawing, entitled Proof and executed in carbon copy, is the immediate or subsequent conceptual alteration through beautification and improvement. The questions arise: what if it had influence on an established, customary process? How big a change can a minor event, a small modification induce in the large picture? What sort of different meanings does it take on? Just how much does the content change? In these pictures, Júlia Vécsei only shows the “re-written” state.

The series Proof may be regarded as a continuation of the Additional drawings. In both series, the artist uses the same method of copying and modifying, leaving the evolution of details to chance to a certain extent.

KURÁTOROK /
CURATORS

NATXO CHECA (SE)

1968

A lisszaboni Zé dos Bois kurátora /
Curator at Zé dos Bois (ZDB) in Lisbon
www.zedosbois.org

Natxo Checa (Barcelona, 1968) független kurátor, a lisszaboni Zé dos Bois (ZDB) művészeti központ kurátora. 2009-ben, az 53. Velencei Biennálén a portugál pavilon Experiments and Observations on Different Kinds Of Air kiállításának kurátora volt. A ZDB egy független, nonprofit szervezet, célja progresszív kortárs művészeti törekvések és projektek ösztönzése, támogatása és terjesztése. A projekciók feladatakat is ellátó alkotóközpont a vizuális művészetek (képzőművészet és film) patronálása mellett az előadó-művészet és a zene képviselőinek kutatói és fejlesztői tevékenységét is segíti. A ZDB kiállítási projekteket platformja is. Evente több mint 150 művészeti eseménynek (műterprogramoknak, oktatási programoknak, színházi és táncelőadásoknak és koncerteknek) ad otthont.

Az intézmény működésének fontos területe a művészekkel folytatott intenzív tudáscsere. A ZDB és a ZDB Galéria ezért helyi és nemzetközi rezidenciaprogramok szervezése mellett hosszú távú együttműködéseket alakít ki, szakmai és anyagi hátteret biztosít feltörekvő művészek és művészeti kezdeményezések bemutatkozásához és projekteik megvalósításában is aktívan részt vesz.

Natxo Checa (Barcelona, 1968) is an independent curator and curator at Zé dos Bois (ZDB) Center for creation, production and distribution of contemporary art in Lisbon. 2009 Checa was the curator of the exhibition " Experiments and Observations on Different Kinds Of Air" at the Portuguese Pavilion 53rd International Art Exhibition La Biennale di Venezia. ZDB is an independent non-profit organisation and has made a place for itself as a promoter of a series of different activities that have the support for emerging and contemporary art in common.

A creation, production and promotion structure for contemporary art, ZDB promotes research and investigation by artists involved with visual and performing arts, as well as film and music. The center produces and presents exhibitions, and hosts more than 150 arts events per year, including residencies, educational programs, theater and dance performances, lectures, and music concerts. Driven by the desire to intensify and exchange knowledge with artists through creative and productive practices, ZDB promotes international and local residencies and establishes long-term working relationships with those wanting to produce unique projects.

ZDB Gallery curates and monitors creative processes, promotes residency programs, produces financial funds and exhibits visual arts programs in emerging art on a regular basis.

SEBASTIAN CICHOCKI (PL)

1975

A varsói Museum of Modern Art igazgatóhelyettese /
Deputy director of the Museum of Modern Art in Warsaw
www.artmuseum.pl

Sebastian Cichocki a varsói Modern Művészeti Múzeum igazgató-helyettese. 2005 és 2008 között a bytomi Kronika Kortárs Művészeti Központ (Lengyelország) igazgatója volt. Kurátori és kiadvány-projektjeiben a land art és konceptuális hagyományok jelentik számára a legfőbb hivatkozási alapot.

Számos kortárs művészeti kiállítás kurátora, többek között: Yael Bartana... and Europe will be Stunned, az 54. Velencei Biennále lengyel pavilonja (2011, Galit Eliattal közösen); Early Years, KW Institute for Contemporary Art, Berlin (2010); Daniel Knorr. Awake Asleep, Kultura és Tudomány Palotája, Varsó (2008); Monika Sosnowska. 1.1., az 52. Velencei Biennále lengyel pavilonja (2007); Yane Calovski and Hristina Ivanoska. Oskar Hansen's Museum of Modern Art, CCA Kronika, Bytom (2007); Bródno Sculpture Park, Park Bródnowski, Varsó (2009–2012); Warsaw in Construction, a varsói Modern Művészeti Múzeumban és köztérén (2009 - 2011). Több műkritikai és művészettel kapcsolatos irodalmi szöveg szerzője, a negyedvenete megjelenő Format P bölcészettudományi folyóirat főszerkesztője. Többek között az Artforum, a Cabinet, a Mousse, a Krytyka Polityczna, a FUKT, a Muzeum, a Czas Kultury, az IDEA arts+society és a Camera Austria folyóiratokban publikált.

Sebastian Cichocki works as the deputy director at the Museum of Modern Art in Warsaw. Between 2005–2008, he worked as director of the Centre for Contemporary Art Kronika in Bytom, Poland. In his curatorial and publishing projects, he often refers to the land art and conceptual traditions.

Selected curated and co-curated exhibitions: Yael Bartana... and Europe will be Stunned , Polish Pavilion at the 54th International Art Exhibition, Venice (2011, with Galit Eliat); Early Years, KW Institute for Contemporary Art, Berlin (2010); Daniel Knorr. Awake Asleep, Palace of Culture and Science in Warsaw (2008); Monika Sosnowska. 1.1., Polish Pavilion at the 52nd International Art Exhibition, Venice (2007); Yane Calovski and Hristina Ivanoska. Oskar Hansen's Museum of Modern Art, CCA Kronika, Bytom (2007); Bródno Sculpture Park, Park Bródnowski, Warsaw (2009–2012); Warsaw in Construction, Museum of Modern Art in Warsaw, public space, Warsaw (2009 - 2011). Author of critical texts and art-related literary fictions. Chief editor of the humanities quarterly Format P. He has published in periodicals such as Artforum, Cabinet, Mousse, Krytyka Polityczna, FUKT, Muzeum, Czas Kultury, IDEA arts+society, Camera Austria.

LUIGI FASSI (IT)

1977

A bolzanoi ar/ge kunst Galerie Museum igazgatója /
Director of ar/ge kunst Galerie Museum in Bolzano
www.argekunst.it

Luigi Fassi az ar/ge kunst Galerie Museum igazgatója az olaszországi Bolzanóban. 2008 és 2009 között Helena Rubinstein kurátori ösztöndíjjal vett részt a New York-i Whitney Museum független tanulmányi programján. Olyan nemzetközi kiállításokat szervezett, mint például az Artscape: Italy a vilinusi Vartaj Galériában (2010), a Theoretical Practice a New York-i ISCP program keretében (2009); az Archeology of Mind a malmői Művészeti Múzeumban (2008); a Baltic Mythologies a 3. Prágai Biennálén (2007) vagy az In Search of the Miraculous a Helsinkii Kunsthalle-ban rendezett V. finn Triennálén, (2007). Írásai olyan kiadványokban jelentek meg, mint az Artforum, a Domus, a Site és a Mousse. Emellett társszerzője a Time Out of Joint: Recall and Evocation in Recent Art (Yale University Press, 2009) című kiadványnak.

Luigi Fassi is the director of ar/ge kunst Galerie Museum in Bolzano, Italy. A 2008-2009 Helena Rubinstein Curatorial Fellow of the Whitney Museum Independent Study Program in New York, he has organized exhibitions internationally, including Artscape: Italy, Galeri Vartaj, Vilnius, Lituania, (2010); Theoretical Practice at ISCP, New York (2009); Archeology of Mind at the Malmö Konstmuseum, Sweden (2008); Baltic Mythologies, Prague Biennale 3, Czech Republic (2007). In Search of the Miraculous, V Triennial of Finland, Kunsthalle Helsinki, Finland (2007). His writing has appeared in publications such as Artforum, Domus, Site and Mousse and he is coauthor of Time Out of Joint: Recall and Evocation in Recent Art (Yale University Press, 2009).

MAAIKE GOUWENBERG (NL)

1977

Független kurátor, az A.P.E. (art projects era) vezetője / *Freelance curator, director of A.P.E. (art projects era)* artprojectsera.org

Maaike Gouwenberg Rotterdamban élő független kurátor. Érdeklődésének középpontjában a performatív művészeti gyakorlatok állnak, aminek következtében számos projektjére jellemző a színházi és a képzőművészeti szcéának és módszerek közötti együttműködés. Miután 2007-ben elvégzte amszterdami de Appel kurátor programját, az If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution című nagyszabású projektsorozatban dolgozott. Keren Cytter képzőművésszel és Kathy Noble kurátorral együttműködésben indította el az A.P.E. (Art Projects Era) kezdeményezést 2010-ben, amelynek keretén belül performansz- és publikációs projekteket vezet. Szintén 2010 óta dolgozik együtt Joris Lindhout képzőművésszel a Gothic as a Cultural Strategy elnevezésű, hosszú távú kutatási projektjében. Az új Tadeusz Kantor Múzeum 2013-as megnyitására készüve Joanna Zielińska kurátorral közösen 2012 decemberétől kéthavi performansz- és előadás-sorozatot szerveznek, amelynek témája Tadeusz Kantor munkássága a kortárs művészeti gyakorlat szemszögéből. Ezeiken kívül a rotterdami Nemzetközi Filmfesztivál rövidfilmes programjának és a brüsszeli Enough Room for Space önszervező-dó művészeti kezdeményezés programszervezője. A The Mondriaan Fund alapítvány bizottsági tagja, az Enough Room for Space, Theater group Ponies, valamint a HTV de Ijsberg művészeti magazin vezetőségű tagja.

Maaike Gouwenberg is an independent curator based in Rotterdam. She has an interest in performative practices, which led to projects that often flirt or overlap with theater and often start from (curatorial) collaborations.

After finishing the Curatorial Programme at de Appel arts centre in Amsterdam in 2007, she worked at If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution on major performative artist productions. She initiated A.P.E. (Art Projects Era) with artist Keren Cytter and curator Kathy Noble in 2010, where she produces performance and book projects. Since 2010 Gouwenberg collaborates with artist Joris Lindhout on the long-term research project Gothic as a Cultural Strategy. Leading up to the opening of the new Tadeusz Kantor Museum in 2013 she collaborates with curator Joanna Zielińska on a bi-monthly performance and lecture program on the work of Tadeusz Kantor in relation to contemporary art practices, starting in December 2012. Apart from these projects, she is a programmer of the short film programme at the International Film Festival Rotterdam, and co-pilot of Enough Room for Space in Brussels. She is a committee member at The Mondriaan Fund and a board member of Enough Room for Space, Theater group Ponies, and HTV de Ijsberg.

FATIMA HELLBERG (UK)

1986

Független kurátor és a londoni Electra kurátora / *Freelance curator and curator at Electra in London* www.electra-productions.com

Fatima Hellberg kurátor és író fő érdeklődési köre a reprezentáció politikája, a művészeti folyamatok társadalmi és politikai beágyazottsága, valamint műjködési körülményeik. Különösen érdeklik a performanszban és a performativitásban rejlő lehetőségek és azok tágabb értelemben vett felderítése. Szabadújsí kuratori tevékenységén túl Fatima Hellberg a londoni Electra művészeti szervezet kurátora párosának egyik tagja. Az utóbbi időben kurátorként és társkurátorként vett részt a Her Noise (Tate Modern 2012), Eris: The Path of ER (ICA, 2012), The Right to Silence (Showroom, 2012), The Eighth of March (Calvert 22, 2012), From Below, as a Neighbour (Drugo More, Croatia, 2012), Temporal Drag: Pauline Boudry and Renate Lorenz (South London Gallery, 2012) és a Charming for the Revolution: A Congress for Gender Talents (Tate Modern, 2013) kiállítások szervezésében. Független kurátorként legutóbbi projektjei közé tartozik a The Fable of the Bees: Private Vices/Public Benefits (Flat Time House, London, 2012), a Constitution of the Damned (Landings, Oslo, 2011), a Disobedient Words: A User's Manual (National Portrait Gallery, London, 2011) és a Gossip, Scandal and Good Manners (Showroom, 2010). Rendszeresen publikál a Kaleidoscope folyóiratban, következő írásai a Frieze és az Afterall magazinokban jelennek meg. A Royal College of Art kurátor képzésén MA, az Oxford Egyetemen Vizualis tanulmányok és Művészettörténet szakban BA diplomát szerzett.

Fatima Hellberg is a curator and writer concerned with the politics of representation and how artistic processes can address social and political contexts while also examining the conditions of their production. Here she is particularly interested in the potential of performance and performativity, and how these can be explored in an expanded sense.

Apart from her freelance work, Fatima is part of the curatorial duo behind the London-based arts organisation Electra where she most recently has curated and/or co-curated Her Noise (Tate Modern 2012), Eris: The Path of ER (ICA, 2012) The Right to Silence (Showroom, 2012), The Eighth of March (Calvert 22, 2012), From Below, as a Neighbour (Drugo More, Croatia, 2012), Temporal Drag: Pauline Boudry and Renate Lorenz (South London Gallery, 2012) and Charming for the Revolution: A Congress for Gender Talents (Tate Modern, 2013).

Recent independent projects include The Fable of the Bees: Private Vices/Public Benefits (Flat Time House, London, 2012); Constitution of the Damned (Landings, Oslo, 2011); Disobedient Words: A User's Manual (National Portrait Gallery, London, 2011); and Gossip, Scandal and Good Manners (Showroom, 2010). Fatima writes for Kaleidoscope, and upcoming written work in Frieze and Afterall. She holds an MA in Curating from Royal College of Art, and a BA in Visual Studies and the History of Art from Oxford University.

SØREN GRAMMEL (DE)

1971

A kölni Kunstverein igazgatója / *Director of Koelnischer Kunstverein, Cologne* koelnischerkunstverein.net

Søren Grammel kurátor 2012 eleje óta a Koelnischer Kunstverein (Köln) igazgatója, programjának első projektjei az A way line is drawn across the middle of the original plans című konceptuális művészeti kiállítás és Bernd Krauß önálló kiállítása voltak. 2005 és 2011 között művészeti igazgatóként tevékenykedett az ausztriai Grazer Kunstverein-ban, amely számos kiemelkedő kiállításnak, többek között a Public Folklore, az Eine Person allein in einem Raum mit Coca-Cola-farbenen Wänden, az Idealisimusstudio, a Provisorisches Yoga, az Es ist schwer das Reale zu berühren vagy a traurig sicher, im Training kiállításoknak adott helyet ebben az időszakban. A Die Blaue Blume projektet a frieze magazin 2007 legeredetibb művészeti eseményei közt említette. 2009 óta Søren Grammel a Bécsi Képzőművészeti Akadémia rezidens kurátor pozícióját is betölti. 2005-ben jelent meg Ausstellungsautorschaft. Die Konstruktion der auktorialen Position des Ausstellungsmacher című könyve, melynek hatása a mai napig jelentősen befolyásolja a kortárs kuratori kutatásokat. 2011-2012-ben újabb könyve jelent meg, The Symbolic Commissioner címmel a Sternberg Press gondozásában.

As a curator, Søren Grammel has been responsible for numerous exhibitions in contemporary art spaces. Since the beginning of 2012, he has worked as director at Koelnischer Kunstverein, Cologne, where he has just started his program with the conceptual exhibition „A way line is drawn across the middle of the original plans” and a solo presentation of the artist Bernd Krauß. Between 2005 and 2011, he held the post of artistic director of the Grazer Kunstverein (Art Association Graz, Austria). The list of distinctive exhibitions there includes among others „Public Folklore”, „Eine Person allein in einem Raum mit Coca-Cola-farbenen Wänden”, „Idealismusstudio”, „Provisorisches Yoga”, „Es ist schwer das Reale zu berühren”, or „traurig sicher, im Training”. The show “Die Blaue Blume” was listed among the best themed shows of 2007 by frieze magazine. He has also been employed as a curator-in-residence at the Akademie der bildenden Künste Wien (Academy of Fine Arts Vienna) since 2009. In 2005, he published the theoretical book “Ausstellungsautorschaft. Die Konstruktion der auktorialen Position des Ausstellungsmacher”, which still has an important impact on curatorial research. In 2011/12, he published another book, entitled „The Symbolic Commissioner” (Sternberg Press).

GAWEL KOWNACKI (PL)

1977

Flüggetlen kurátor, a krakkói F.A.I.T. elnöke és társkurátora / *Freelance curator, chairman and cocurator at F.A.I.T. in Krakow* www.fait.pl

Gawel Kownacki 1977-ben született Krakókban, Lengyelországban. Művész, szabadúszó kurátor és kulturális projektek szervezője. Grafikát és fényképezést tanult a Krakkói Képzőművészeti Egyetemen, fényképezést az Esseni Egyetemen, elvégzte az Andzej Wajda filmrendezői mesterképzést. A 2005-ben létrehozott Foundation Artists – Innovation – Theory (F.A.I.T.) társalapítója és elnöke. Az alapítvány célja az új megközelítések támogatása a vizuális művészetek terén, illetve az innováció szorgalmazása a művészi gyakorlatban és az elméleti értémezésben egyaránt.

Kiállításait szubjektív kurátori szempontok alapján rendezi meg, így a The worst photos you have ever taken (F.A.I.T. 2006), az East's Desires (Outpost Gallery, Norwich, 2006), a Demi Voite – Jakub Julian Ziolkowski (F.A.I.T. 2007), a Collapsee – Stefan Burger (F.A.I.T. 2008) kiállításokat vagy a Subjective history of disco music (Krakkó, 2010) performanszt egy magánlakásban. Szubverzív intervenciói közé tartozik a Galeriests (Art Review 2009-2010). Kutatási területe a vizuális művészetek és a filmművészet kapcsolata. Készülő dokumentumfilm-sorozatában a lengyelországi kortárs művészet ikonjait mutatja be, új stratégiákat keresve a vizuális művészetek és a nagyközönség egymásra találásának elősegítésére. Krakkóban él és dolgozik.

Gawel Kownacki born in 1977 in Krakow (Poland) is an artist, freelance curator, producer and organizer of cultural events. Studied graphics and photography at the Academy of Fine Arts in Krakow and photography at the University in Essen. Graduated from The Andrzeja Wajda Masters Course of Film Directing. Co-founder and Chairman of Foundation Artists – Innovation – Theory (F.A.I.T.), that was established in 2005 to encourage new approaches to the visual arts, promoting the idea of innovation in the artistic practice as well as theoretical interpretation. Gawel Kownacki is realizing his exhibitions in the style of subjective curating doing shows as The worst photos you have ever taken (F.A.I.T. 2006), East's Desires (Outpost Gallery, Norwich, 2006), Demi Voite – Jakub Julian Ziolkowski (F.A.I.T. 2007), Collapsee – Stefan Burger (F.A.I.T. 2008), Subjective history of disco music – a performance in a private apartment (Krakow, 2010) or creating subversive interventions such as Galeriests (Art Review 2009-2010). Interested in correlations between visual arts and film. Working on a series of creational documentary movies presenting the icons of contemporary art in Poland in order to discover new strategies of communicating visual arts to a wider public. Lives and works in Krakow.

TEVŽ LOGAR

1979

A ljubljanoi Škuc Gallery művészeti vezetője / *Artistic director of Škuc Gallery in Ljubljana* www.galerija.skuc-drustvo.si

Tevž Logar a ljubljanoi Škuc Galéria kurátora és művészeti igazgatója. Kurátorként számos csoportos és önálló kiállítás fűződik a nevéhez Szlovéniában és más országokban egyaránt. Legutóbbi projektjei közé tartozik a Jerman (2008) és az Ulay: Become in Škuc Gallery (2009) kiállítás és a hozzá tartozó kiadvány; a Societé Realiste: One-way world (2010), Vadim Fishkin: Light Matters (2011), Tanja Ostojic: Body, Politics, Agency... (2012) egyéni kiállítások; a Broken Down Walls of the Crimson Salon (2010), Displaced Divisions (2010), Disobedience, in the eyes of anyone who has read history, is man's original virtue (2010), NSK Folk Art (2011), Beyond Occupied Images (2012) nemzetközi csoportos kiállítások; valamint társkurátorként részt vett az Accretions (2011) csoportos kiállítás szervezésében a lengyelországi Lodz Modern Művészeti Múzeumban. 2009-ben, az 53. Velencei Biennálén Logar a szlovén pavilon nevezeti biztosának asszisztense volt. Mindezen tevékenységek mellett huszadik századi művészettörténetet oktat a ljubljanoi Képzőművészeti Akadémián, és képzőművészeti témájú szövegeket publikál. Logar Ljubljánában él és dolgozik.

Tevž Logar is a curator and artistic director of Škuc Gallery in Ljubljana, Slovenia. He has curated various group and solo exhibitions in Slovenia and abroad. Recent projects include a study exhibition and publication Jerman (2008) and Ulay: Become in Škuc Gallery (2009); solo exhibitions Societe Realiste: One-way world (2010), Vadim Fishkin: Light Matters (2011), Tanja Ostojic: Body, Politics, Agency... (2012), the international group exhibitions Broken Down Walls of the Crimson Salon (2010), Displaced Divisions (2010), Disobedience, in the eyes of anyone who has read history, is man's original virtue (2010), NSK Folk Art (2011), Beyond Occupied Images (2012), and the co-curated group exhibition Accretions in the Museum of Contemporary Art in Lodz, Poland (2011). In 2009, Logar was assistant commissioner of the Slovenian Pavilion at 53rd Venice Biennial. He also lectures 20th Century Art History at the Academy of Visual Arts in Ljubljana and occasionally publishes texts on contemporary visual art. Logar lives and works in Ljubljana.

ANDREA LÖBEL (AT)

1962

A bécsi Kunsthalles Exnergasse igazgatója / *Director of Kunsthalles Exnergasse, Vienna* kunsthallexnergasse.wuk.at

Andrea Löbel 1962-ben született Bécsben, ahol máig él és dolgozik. Kulturális menedzsmentet hallgatott Salzburgban, 2000 óta a WUK Werkstätten- und Kulturhaus művészházban helyet kapó Kunsthalles Exnergasse (KEX) munkatársa. A KEX változatos formájú, innovatív és kísérletező kortárs művészeti projektek nyitott platformja és kiállítótere; kereskedelmi tevékenységet nem folytat. Az éves programot meghatározó tanácsadó testület évente meghirdetett, nyílt pályázaton rendszerint 4-5 csoportos kiállítást választ ki.

Andrea Löbel 2002 óta tanácsadó testület tagja, 2004 óta a Kunsthalles Exnergasse igazgatója. Az Exnergasse-csapattag Lina Morawetz és Klaus Schaffler társaságában megalakította a Kunsthalles Exnergasse kurátori kollektíváját, amely kísérleti prezentációkat támogat a kiállítások közötti szünetekben és a Kunsthalles Exnergasse köztes tereiben. A kollektíva indítványozta a KEX 2012-ben elindított új rezidenciaprogramját is.

Kurátori tevékenységének 2006 óta egyik visszatérő kiállítási formája a tisch im raum (asztal a térben) a KEX-ben és további intézményekben.

Andrea Löbel, born in Vienna in 1962, lives and works in Vienna. Since 2000 she has been working at the Kunsthalles Exnergasse (KEX), located in the WUK Werkstätten- und Kulturhaus in Vienna, which defines itself as an open platform and exhibition space for the presentation and realization of innovative, experimental contemporary art projects in varied formats and forms. The Kunsthalles Exnergasse is not commercially oriented.

Since 2002 she is a member on the advisory board that selects the yearly programme, with its 4-5 group exhibitions, following a yearly open call. Since 2004 she has been director of the Kunsthalles Exnergasse. She studied cultural management in Salzburg. Together with Lina Morawetz and Klaus Schaffler both part of Exnergasse-team, she formed the curatorial collective of the Kunsthalles Exnergasse for experimental presentations in the exhibition-free time-frames and intermediate spaces of the Kunsthalles Exnergasse and the brand new residency program started in 2012.

One of the curated recurring exhibition formats is tisch im raum (table in space) started in 2006, which take place in KEX and in other institutions.

SÖREN MESCHEDE (DE)

1976

Hablar en Arte, Madrid
www.hablarenarte.com

Sören Meschede az Hablar en Arte kulturális egyesületben és projekt platformon dolgozó négyfős csapat tagja. Az Hablar en Arte célkitűzése a kortárs kultúra támogatása és terjesztése kurált kiállítások, oktatási programok és kommunikációs tevékenységek sorozatán keresztül. Évente körülbelül 30 eseményt szerveznek, underground performatív költészeti estékől olyan nagy költségvetésű nemzetközi projektekig, amilyen például a Curators' Network.

Az Hablar en Arte emélfogva túlmutat mind egy kurátori közösség, mind egy kulturális produkciós irodákereitén: valójában a kettőnek egy pártatlan fúziójaként határozhatjuk meg. A négy tag szoros szakmai együttműködésésként kizárólag olyan projekteken dolgozik, amelyeket különösen ígéretesnek talál. A projektek kiválasztása személyes érdeklődésűlegiával egy olyan kerék egészet hozhatnak létre ezekből a kezdeményezésekből, amely túlmutat a részek összességén.

Az Hablar en Arte keretén belül Sören jelenleg idejének nagy részét a Curators' Network szervezésének szenteli. Fontos számára, hogy olyan projekteken dolgozzon, ahol bizonyos fókig lehetséges a közönséggel való együttműködés: az Hablar en Arte Palabras Habladas és A ciegas című eseményei, vagy az A Picasso in your living room című kiállítása is ebbe az irányba mutat.

Sören Meschede is one of the four people working for the project platform and cultural association Hablar en Arte. Hablar en Arte strives to support the creation and dissemination of contemporary culture through curated exhibitions, educational programs and communications activities. It organizes around 30 activities a year, ranging from underground performative poetry events to expensive international projects like Curators' Network.

Hablar en Arte therefore could not be defined either as a curatorial collective or as a cultural production company, being a kind of hybrid in its own category. Its four members are collaborating on specific projects that they enjoy the most; where they feel that their particular interests and skills do indeed contribute to a whole that is actually more than the mere sum of its parts. Within Hablar en Arte, Sören is currently investing a lot of time in Curators' Network. In addition, he likes to work in settings that subtly seek to interact with the public: the scenic art events Palabras Habladas and A ciegas, or the exhibition A Picasso in your living room are projects of Hablar en Arte that go in this direction.

ANCA MIHULEŢ (RO)

1981

A nagyszebeni Brukenthal Museum Kortárs Művészeti Galériájának kurátora / *Curator at the Contemporary Art Gallery of the Brukenthal Museum in Sibiu*
www.brukenthalmuseum.ro

Anca Mihuleţ kritikusként és 2006 óta a nagyszebeni Brukenthal Nemzeti Múzeum Kortárs Művészeti Galéria kurátoraként tevékenykedik. Célkitűzése, hogy feltörekvő művészek és kurátorok számára átfogó elméleti platformot hozzon létre. Kurátorként fiatal román művészeket támogat és ösztönöz olyan témák kutatására, mint a tudás, a történelem, a határok és a természeti tájkép különböző vonatkozásai, valamint segítséget nyújt a fenti témákhoz kapcsolódó új alkotások létrehozásában. Rendszeresen publikál, többek között a 21st Century magazin, a Journal for Northeast Issues, a Photography in Romanian Contemporary Art After 1989, a Praesens, a Romanian Cultural Revolution vagy a The Long April hasábjain. Intézményi és múzeumi stratégikkal és analitikus művészeti megközelítésekkel foglalkozik, 2011-től központi kutatási területének számít a különböző kurátori kontextusok vizsgálata és elméleti feldolgozása is. Kutatását többek között a szülői Nemzeti Kortárs Művészeti Múzeum, a szintén szülői Art Space Geumcheon és a brüsszeli Bains Connective kutatói ösztöndíjai és rezidenciaprogramjai tették lehetővé.

Anca Mihuleţ has been working as an art critic and curator at the Contemporary Art Gallery of the Brukenthal National Museum in Sibiu since 2006. She has been preoccupied in creating a theoretical platform for emerging artists and curators; she has been dealing with institutional research, museum strategies, visual inquiry and analytic artistic approach. As curator, Anca Mihuleţ has been supporting Romanian young artists to research on topics like the implications of knowledge, history, margins or landscape, and produce new works of art that talk about these issues. She has written various articles and collaborated with different cultural publications: '21st Century' magazine, Journal for Northeast Issues, Photography in Romanian Contemporary Art After 1989, Praesens, Romanian Cultural Revolution, The Long April. Starting with 2011, Anca Mihuleţ has been interested in questioning and theorizing various curatorial contexts, by participating in several fellowships and residences - at the National Museum of Contemporary Art Seoul, at Seoul Art Space Geumcheon, at Bains Connective, Brussels.

ESTELLE NABEYRAT (FR-DE)

1978

Független kurátor és kritikus Párizsban / *Frelance curator and art critic based in Paris*
www.estellenabeyrat.net

Estelle Nabeyrat német-francia kurátor és kritikus, többnyire Párizsban él. A párizsi Sorbonne Egyetem Művészettörténet és Régészet szakán, valamint a Lipcsei Egyetem Kulturális Tanulmányok szakán szerzett diplomát. 2001-2002-ben részt vett a Le Magasin grenoble-i nemzetközi kurátorprogramján, melynek vezetője Lionel Bovier volt. 2003-ban a Bécsi Képzőművészeti Akadémián dolgozott Ute Meta Bauer kurátor és egyetemi oktató asszisztenseként. Ezt követően 2003 végétől 2008-ig a National School of Fine Arts of Lyon (ENBA) posztgraduális programjának nemzetközi kapcsolatokért felelős koordinátoraként tevékenykedett, majd a Reims-i School of Art and Design tanulmányi vezetője volt. Számos kiállítás kurátora Franciaországban, Németországban és az Egyesült Államokban. Kritikusként is aktív, rendszeresen publikál többek között a L'art mème, a Zéroquatre-Zérodeux, a n.paradoxa, a Kaleidoscope és a La belle revue folyóiratokban. Előadásokat és prezentációkat tartott többek között a moszkvai Nemzeti Kortárs Művészeti Központban, a Bourges-i és Toulon-i Képzőművészeti Egyetemen, a Dallas Artfair és a torinói Artissima-n. 2009-ben a Houstoni Képzőművészeti Múzeum Brown Ösztöndíjjal jutalmazta. 2010-11-ben részt vett a Palais de Tokyo Pavillon rezidencia programjában és a Rio de Janeiro-i Capacete programján.

Estelle Nabeyrat is a German French curator and art critic mostly based in Paris. She graduated in History of Art & Archeology (La Sorbonne Paris, France) and in Cultural studies (University of Leipzig, Germany). In 2001-02, she participated in the international curatorial program at Le Magasin in Grenoble under the direction of Lionel Bovier. She worked in 2003 at the Fine Arts Academy in Vienna (Austria) as assistant of the curator and professor Ute Meta Bauer. She then joined the School of Fine arts Lyon (ENBA) where she worked from end of 2003-2008 as Head of International Affairs and Coordinator of the Post-diploma program, later she worked as Head of study at School of Art and Design in Reims. She curated several exhibitions in France, Germany and in the United States; writes regularly for different art reviews (L'art mème, Zéroquatre-Zérodeux, n.paradoxa, Kaleidoscope, La belle revue) and catalogues. She has given some lectures (NCCA Moscow, Schools of Arts Bourges and Toulon) and has participated to several public presentations (Dallas Artfair, Artissima Torino). In 2009, she received the Brown Fellowship from the Museum of Fine Arts Houston (Texas) and then in 2010-11 she was part of the Pavillon residency at Palais de Tokyo and resident at Capacete, Rio de Janeiro

JIRÍ PTÁČEK (CZ)

1975

Kritikus, független kurátor és a prágai Fotográf Gallery kurátora /

Art critic, freelance curator and curator at Fotograf Gallery in Prague
fotografgallery.cz

Jiří Ptáček független kurátorként és műkritikusként Prágában él és dolgozik. KARRIERE során számos galériával és művészeti magazinnal működött együtt. 2003 és 2006 között a Prágában kiadott nemzetközi művészeti magazin, az Umelec főszerkesztője volt, majd 2007-2008-ban a szintén prágai NoD galériában kurátorként tevékenykedett. 2011-ben a brnói Fiatal Művészek Galériájában töltött be kurátori pozíciót, 2009 és 2011 között a Brnói Egyetem képzőművészeti tanszékének előadója volt. 2012 nyarától a prágai Fotográf Gallery kurátora. A fiatal művészeket és kurátorokat tömörítő Ateliér Baňa Lyka alapító tagja, a nemzetközi kezdeményezés célja különféle együttműködési gyakorlatok lehetséges modelljeinek és módszereinek feltérképezése. Két éve Michal Vavrečka képzőművésszel közösen működtek a Zutý Mánes „közösségi laksgalériát” České Budějovicében.

Jiří Ptáček lives in Prague and is an independent curator and art critic. Throughout his career he has collaborated with several galleries and art magazines working in the field of contemporary art. He worked as an editor-in-chief of Umelec magazine, international art magazine published in Prague (2003-2006), curator of NoD Gallery in Prague (2007-2008) and Gallery of Young Artists in Brno (2011). Between 2009 and 2011 he acted as a pedagogue of Video Studio at Faculty of Fine Arts in Brno. In summer 2012 he became a new curator of Fotograf Gallery in Prague. He is one of constituent members of Ateliér Baňa Lyka, an international initiative of young artist and curators focusing on models of a collaborative practice. Last two years he also runs a flat „community gallery” Zutý Mánes in České Budějovice (together with an artist Michal Vavrečka).

JÜRGEN TABOR (AT)

1976

Az innsbrucki Galerie im Taxispalais igazgatóhelyettese és kurátora /

Deputy director and curator of the Galerie im Taxispalais in Innsbruck
juergentabor.wordpress.com

Jürgen Tabor az innsbrucki (Ausztria), 1963-ban alapított Galerie im Taxispalais igazgatóhelyettese és kurátora. A galéria a nemzetközi kortárs művészeti törekvéseknek helyet adó nonprofit kiállítóter. Jürgen Tabor művészettörténetet, anglistikát és amerikanisztikát hallgatott az Innsbrucki Egyetemen. 2007 óta a Grazi Egyetem és az Innsbrucki Egyetem művészettörténeti tanszékének előadója. 2010 óta a Curators' Network tagja.

Számos tematikus (többek között a Past Desire és a The World as a Backdrop) és egyéni kiállítás (például Klaus Mosestigg és Guido van der Werve) kurátora. Munkájában gyakran kerül előtérbe a művészet és a kultúra pszichোনaitikus és társadalmi aspektusa, a képalkotás története és természete, valamint a globalizáció egvényekre gyakorolt hatása. Különösen érdeklik a természettel és az ökológival kapcsolatos művészi perspektívák, a kortárs művészeti rendszer gazdasági és társadalmi logikája és a kurátori munka története. Különféle művészeti gyakorlatok - elsősorban a művészeti kutatás, az installáció, a rajz, a festészet, a szobrászat, a videó- és filmművészet és a performansz lehetőségei - foglalkoztatják.

Jürgen Tabor is deputy director and curator of the Galerie im Taxispalais in Innsbruck, Austria, which was founded in 1963 and is a non-commercial, public exhibition venue for international, contemporary art. He has studied art history and English and American studies at the University of Innsbruck. Since 2007 he is a lecturer at the Department of Art History at the Universities of Graz and Innsbruck. Since 2010 he is a member of Curators' Network. Jürgen has curated thematic exhibitions like Past Desire and The World as a Backdrop as well as solo projects by Klaus Mosestigg or Guido van der Werve. In his work, he often focuses on psycho-analytical and social aspects of art and culture, on the history and nature of images and the question of how globalization affects the people. He is also interested in the artists' perspectives on nature and ecology, in the economy and social logics of the contemporary art system and the history of curating. He likes to work with all kinds of artistic practice: artistic research, installation, drawing, painting, sculpture, video, film, performance and other practices.

ALINA ȘERBAN (RO)

1978

Független kurátor Bukarestben /

Freelance curator based in Bucharest
www.pplus4.ro

Alina Șerban román művészettörténész és kurátor, a bukaresti Centre for Visual Introspection (CVI) társalapítója. A 2009-es, 53. Nemzetközi Velencei Képzőművészeti Biennále román pavilonjában rendezett The Seductiveness of the Interval kiállítás kurátora, amelyet egy ével később a chicagói The Renaissance Society-ben is megismételtek. Kutatási és kiadvány-szerkesztési projektekből vesz részt, továbbá elméleti előadásokat tart nemzetközi konferenciákon. Kutatáscentrikus kiállításai a kelet-európai művészet történeti pozíciójának újraértékelésére és az együttműködési lehetőségek kiszélesítésére törekednek. Az utóbbi években a konceptualizmus kortárs művésztetre gyakorolt hatását és széles értelemben vett értelmezési lehetőségeit vizsgálja. Legutóbbi projektjei közé tartozik az 1990-2010 című kiállítás-sorozat (Centre for Visual Introspection).

Alina Șerban is an art historian and curator living in Bucharest, Romania. She is the co-founder of the Centre for Visual Introspection in Bucharest where she has recently curated the series of exhibitions 1990-2010. In 2010, she curated The Seductiveness of the Interval at the Renaissance Society of University of Chicago. In 2009, she managed The Seductiveness of the Interval in the Romanian Pavilion at the 53rd International Art Exhibition - La Biennale di Venezia 2009. She is involved in research and editorial projects, giving theoretical presentations and lectures at various international conferences. Her idea-based exhibitions share a research-oriented practice as a common ground, dedicated to the re-evaluation of historical positions in Eastern European art and expanding the possibilities of collaboration. Recently, she has focused on the examination of the influential paradigm of conceptualism in contemporary art and its extended interpretation.

FATOS USTEK (TR)

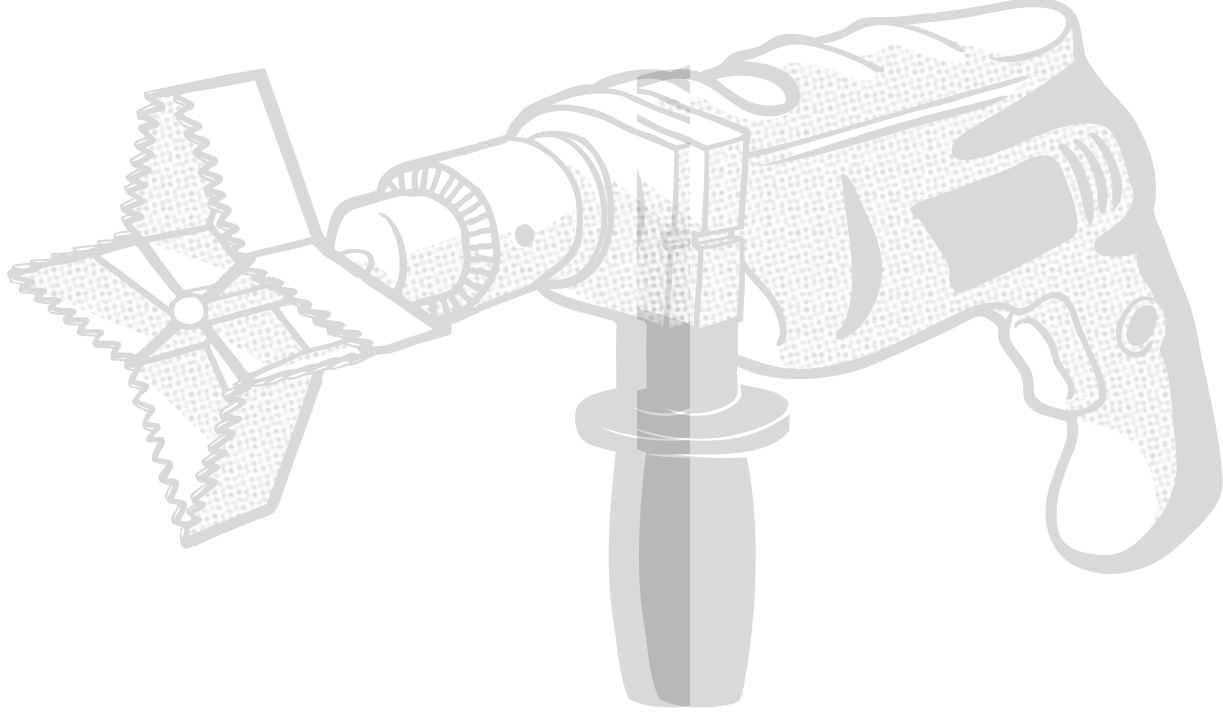
1980

Független kurátor és kritikus Londonban /
Independent curator and art critic based in London
www.fatosustek.com

Fatos Ustek Törökországban született, jelenleg Londonban él és dolgozik független kurátorként és műkritikusként. A svédországi Linköpings Egyetem Vision Forum programjának vendégoktatója. Kritikusként és művészeti íróként rendkívül aktív, rendszeresen jelennek meg írásai művészeti folyóiratokban, kiállítási katalógusokban és egyéb kiadványokban. Az OuUnPo nemzetközi kutatási hálózat állandó tagja, Per Huttnerrel a La Durée, Anna Gritz-cel pedig a Vision Forum keretében megvalósuló I N F R A projekt vezetője. Az Unexpected Encounters | Situations of Contemporary Art and Architecture since 2000 című könyv szerkesztője (török nyelven, 2011; az angol változat kiadás alatt). A 2012-ben megjelent Book of Confusions című könyv szerzője. A Nowiswre Contemporary Art Magazine alapítója és szerkesztője (2008-2012, Veronika Hauerrel közösen). Az AICA | Műkritikusok Nemzetközi Szövetsége Török Tagozatának tagja.

Kuratori tevékenységében művészeti és tudományos formanyelveket ütköztet. Művészekkel, írókkal és kurátorokkal közös projektjeiben olyan fogalmak tematikus vizsgálatára vállalkozik, mint a most, az idő/jelenlét, az illetékeség/tárgyiasság vagy a találkozás. Szerzői gyakorlata során a szövegestre találkozási helyzetként tekint; íróként tematikus vizsgálatok sorozatában foglalkozik a fotográfia, a video, az installáció, a szobrászat, a performansz és a festészet médiumaival.

Fatos Ustek is an independent curator and art critic from Turkey, currently based in London. She is a member of AICA TR; currently guest tutor at Vision Forum, Linköpings Universitet, Sweden; regular contributor to magazines, exhibition catalogues and publications. She is a core member of OuUnPo, leads La Durée with Per Huttner, I N F R A with Anna Gritz under the framework of Vision Forum. Ustek is the editor of Unexpected Encounters Situations of Contemporary Art and Architecture since 2000 (Turkish only, 2011 & English Only, upcoming), the author of Book of Confusions (2012), and acted as founder and editor of Nowiswre Contemporary Art Magazine (2008-2012, with Veronika Hauer). Juxtaposing formations of science and arts, Ustek's curatorial practice follows thematic investigation of concepts, such as 'now', 'time-presence', 'agency-subject', and 'encounter', emerging as collaborative projects with artists, writers and curators. Her authorial practice reflects itself in thematic investigations on specific media such as photography, video, installation, sculpture, performance and painting manifesting as creative writing through treating the body of text as place of encounter.

Curators' Network tagjai /

The members of Curators' Network are:

HABLAR EN ARTE

Madrid, ES

STUDIO OF YOUNG ARTISTS ASSOCIATION

Budapest, HU

FOUNDATION FOR VISUAL ARTS

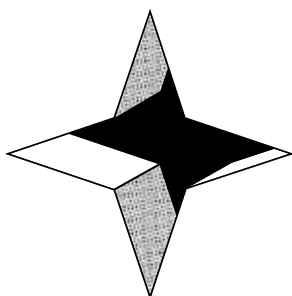
Krakow, PL

BRUKENTHAL NATIONAL MUSEUM

Sibiu, RO

KUNSTHALLE EXNERGASSE

Vienna, AT

Kultúra program

Nemzeti
Kulturális
Alap

LUDWIG MÚZEUM
Kortárs Művészeti Múzeum
Museum of Contemporary Art
www.ludwigmuseum.hu

HABLAR T EN

KUNSTHALLE EXNERGASSE | WUK

FUNDACJA
SZTUKWI
ZAL
NYC

MUZEUL
NAȚIONAL
BRUKENTHAL